

Fashioning

Gender and Consumption

ಉದಾರೀಕರಣದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗತ್ವ ಮತ್ತು ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ

ಅದು ಓಣಂನ ಸಂದರ್ಭ. ಓಣಂ ಎಂದರೆ ಕೇರಳದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಹಬ್ಬ.¹ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಮತ್ತು ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಗಳು, ಶಾಲೆಗಳು, ಅಂಗಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಿಳಾ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ನಾನೂ ಸಹ ಸೇರಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯವು ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲಿಗೆ ವಸತಿ ನಿಲಯದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯು “ಸಹನಿವಾಸಿಗಳು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ವಸತಿ ನಿಲಯದ ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದ ಹಜಾರದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆವು, ವಸತಿ ನಿಲಯದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಅಥವಾ “ವಾರ್ಡನ್” ಅವರು, ಓಣಂ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗುವ ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಪಲ್ಯದ ಭೋಜನವನ್ನು (ಸದ್ಯ) ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದ ಬಾಳೆ ಎಲೆಗಳಿಗೆ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಸತಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವು ಹೀಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ತಿರುಗುಮುರುಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಂಚ ತಮಾಷೆಯಿಂದ, ಕೊಂಚ ಕಸಿವಿಸಿಯಿಂದ ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.² ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಸತಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಹಾಯಕ ವಾರ್ಡನ್, ಅಡುಗೆಯವರು, ಗುಡಿಸುವವರು, ತೋಟಗಾರಿಕೆಯವರು, ಕಾವಲುಗಾರರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಯ ಉಡುಗೊರೆಗಳಾದ ಸೀರೆ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆ (ಒಣಕ್ಕೊಡಿ) ಇವುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದೇನೆ ಇರಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಾತರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಒಂದು ಅಣಕು ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಡೀ ವಾರ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವಿದ್ದ ವಸತಿ ನಿಲಯದ ಸುಭದ್ರವಾದ, ಅರೆ ಖಾಸಗಿಯಾದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಮಾಷೆಯಿಂದ ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದ್ದ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ “ಗಾರ್ಡನ್ ವರೇಲಿ” ಸೀರೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಜಿತ ರೀವಿಯಿಂದ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನ

ಮಲಯಾಳಂ, ತಮಿಳು ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಚಿತ್ರಗೀತೆಗಳು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಫ್ಲೇಯರ್‌ನಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಜಿತ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ಸೀರೆ, ಬಹುತೇಕ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯರು ಉಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೂವಿನ ಚಿತ್ತಾರಗಳಿರುವ ದುಬಾರಿ ಬ್ರಾಂಡ್ ಶಿಫಾನ್ ಸ್ಯಾರಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಅಣಕವಾಗಿತ್ತು. . ನಿಜವಾದ ಎಲೆಗಳು, ಕಾಂಡಗಳು, ಹೂವುಗಳು, ರೆಂಬೆ ಕೊಂಬೆಗಳು ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಸಿಂಥೆಟಿಕ್ ಸೀರೆಗೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಕುಪ್ಪುಸ ತೊಟ್ಟು ಅಜಿತ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ನಗುವನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ “ಗಾರ್ಡನ್” ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆಯೇ ತಮಾಷೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಈ ತರಹದ ಸೀರೆಯನ್ನು “ಪಾಂಡಿ ಶೈಲಿ” ಎಂದು ಲೇವಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಉಡುತ್ತಿದ್ದ ಶೈಲಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಅವರೇ ಈಗ ಕೇರಳದ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮದ ಕೆಲಸಗಾರರು ಹಾಗೂ ಬಡ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಪೈಕಿ ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಥೆಟಿಕ್ ಸೀರೆಯ ಕಳಪೆತನ ಹಾಗೂ ಗಾರ್ಡನ್ ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ವಸ್ತುಶಃ ಕೃತಕವಾಗಿ ತೋರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಜಿತ, ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರ ಗೌರವಾರ್ಹತೆಯ ಒಂದು ಚಿಹ್ನೆ ಎಂದು ಗುರುತಾಗಿದ್ದ ಗಾರ್ಡನ್ ವರೇಲಿ ಸೀರೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿ ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಬಂದವಳು ಮೀನಾ, ಅವಳು ಕೆಂಪು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಪ್ಯಾಂಟ್ ತೊಟ್ಟು ಅಂದರೆ “ಹಾಟ್ ಪ್ಯಾಂಟ್” ಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಬಿಗಿಯಾದ ಹಳದಿ ಟಾಪ್ ಧರಿಸಿ, ಎತ್ತರದ ಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ರೀವಿಯಿಂದ ಓಡಾಡಿದಳು. ಆ ಎತ್ತರದ ಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಚಪ್ಪಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದ ಅವಳು ಅತಿಯಾದ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯೀಕರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಹೆಂಗಸರ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಗರ್ವದಿಂದ ಓಲಾಡಿದಳು. ಮೀನಾಳ ನಂತರ ಬಂದವಳು ಲೇಖಾ. ಲೇಖಾ ಅಂಬ್ರೆಲ್ಲಾ ಸ್ಕರ್ಟ್ ತೊಟ್ಟು, ತೆರೆದಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಆ ಕಾಲದ ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಗಿದ್ದ, ತುಂಬಾ ಉದ್ದ ಹಾಗೂ ಅಗಲವಾಗಿದ್ದ ಲಂಗವನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ನೆಗೆದಾಡಿದಳು. ಹಾಗೆ ನೆಗೆದಾಡುವಾಗ ಹಲವಾರು ಸಲ ಎಡವಿದ ಲೇಖಾ ಈ ಸ್ಕರ್ಟ್ ಗಳ ವಿನ್ಯಾಸದ ಅನುಪಯುಕ್ತತೆ ಹಾಗೂ ಕ್ಷುಲ್ಲಕತೆಯನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡುತ್ತ ತೋರಿಸಿದಳು. ನಂತರ ಬಂದವಳು ಶೀನಾ, ಅವಳು “ದಾವಣಿ” ಉಟ್ಟು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಓಡಾಡಿದಳು. ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಗಿರುವ ಅದು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯ ಶೈಲಿಯ ಉಡುಪಾಗಿತ್ತು, ಅವರು

ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮೊದಲು, ಸೀರೆ ಉಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದಾವಣಿಯೆಂದರೆ ಒಂದು ಉದ್ದ ಲಂಗ (ಪಾವಡ) ಹಾಗೂ ತುಂಬು ತೋಳಿನ ಕುಪ್ಪುಸ ಧರಿಸಿ, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಸೀರೆಯನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸುತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು (ಕಾವನಿ). ಶೀನಾ ಉಟ್ಟಿದ ದಾವಣಿ ಒಂದು ಸೀರೆಯಾಗಿದ್ದು ಪಾದದವರೆಗೂ ಬರುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಮೊಳಕಾಲಿಗೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ತನ್ನ ನಗ್ನ ಕಾಲುಗಳು ಹಾಗೂ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಓಡಾಡಿದ ಶೀನಾ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹುಡುಗಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಿದಳು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವಳು ಅಂಜಲಿ. ಕೂದಲನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿ, ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಕಲಿ ಮೀಸೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗಂಡಸರ ಶರಾಯಿ ತೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನಾಲ್ಕೈದು ಜೇಬುಗಳಿರುವ ಸಡಿಲವಾದ ಬ್ಯಾಗಿ ಪ್ಯಾಂಟನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಓಡಾಡಿದಳು. ಉದ್ದುದ್ದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲವಾರು ಜನರತ್ತ ಕಾಮುಕ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸುತ್ತಾ ಅಡ್ಡಾಡಿದ ಅಂಜಲಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಫ್ಯಾಷನ್ ವಾಲಾ ತರುಣರ ಮ್ಯಾಜೋ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಣಕ ಮಾಡಿದಳು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು, ಆಮೋದಕರವಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗೂ ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿತ್ತು. ವಾರ್ಡನ್ ಗೆ ಸಹ ಮುಖದ ಗಂಟು ಸಡಿಲವಾಗಿ ನಗು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದಾಗಿ ಹೋದರು. ಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು.

ಈ ಯುವತಿಯರು ಈ ಫ್ಯಾಷನ್ ನ ಬಳಕೆದಾರರು. ಅವರು ಫ್ಯಾಷನ್ನಿನ ಸರಕೀಕರಣ ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತವೀಕರಣಗಳನ್ನು ಅಣಕಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವವರು ಹಾಗೂ ಈ ಫ್ಯಾಷನ್ ಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದೈಹಿಕ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅಣಕಿಸುವವರು. ಇವರು ಸಂಭಾವ್ಯ ಬಳಕೆದಾರರು ಹಾಗೂ ಸರಕುದಾರರೂ ಹೌದು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವರು ಹಾಗೂ ಅದರ ಗುರಿಯಾದವರು ಸಹ. “ಗಾರ್ಡನ್ ಸೀರೆ” ಉಟ್ಟ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ “ಹಾಟ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ಸ್” ನಲ್ಲಿರುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಮೇಲ್ವರ್ಗದ, ಅತಿ ಲೈಂಗಿಕೀಕೃತ ಮಹಿಳೆ- ಇವರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಅವರು ಓಲಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಬ್ರೆಲಾ ಲಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗಿ ಅಥವಾ ಲಂಗ ದಾವಣಿ ಉಟ್ಟಿರುವ ಮೈನೆರೆದ ಹುಡುಗಿ ಇವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಾ, ಕೌಮಾರ್ಯಾವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರ ಬುದ್ಧವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯ ಮಧ್ಯೆ, ಸ್ಥಳೀಯತೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಅವರು ತರುಣ ತರುಣಿಯರ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಆವರಣವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆವರಣವನ್ನು

ಫ್ಯಾಷನ್ ನ ಆನಂದ ಹಾಗೂ ಅಪಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಹಲವಾರು ಮಾದರಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಹಾಗೂ ದೊಗಲೇ ಪ್ಯಾಂಟಿನಲ್ಲಿ ಉರ ತುಂಬಾ ಅಲೆದಾಡುವ ಯುವಕರ ಮಧ್ಯದ ವೈದ್ಯಶ್ಯವು ಪುರುಷತ್ವ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಗಳೆರಡರ ಕುರಿತು ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ವರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲಿಂಗತ್ವದ ಮಾದರಿಯಾಗಿ, ಆಧುನಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯುವಜನರು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಫ್ಯಾಷನ್ ಗಳಾದ ಸೀರೆ ಮತ್ತು ಲಂಗ ದಾವಣಿಗಳಂತಹ ಉಡುಪುಗಳು ಹಾಗೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಶೈಲಿಗಳಾದ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳು ಅಥವಾ ತುಂಡು ಲಂಗಗಳು ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದ ಓಲಾಟವು ಈ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆ, ಪಶ್ಚಿಮ ಹಾಗೂ “ಭಾರತ” ಮತ್ತು “ಕೇರಳ” ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ನಡುವಿನ ದೇಶ, ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಓಲಾಟಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದೇನೆ ಆಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಣಕ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಲಿಂಗತ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನಲ್ಲ. ಈ ಯುವತಿಯರು ಯೌವನದ ಕಲ್ಪನೆ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಯುವತಿಯರ ಫ್ಯಾಷನ್ ನ ಆಕರ್ಷಣೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಹ ಅಣಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯಭರಿತವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿರುವುದು ಕೇವಲ ಈ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋನ ತಿರುಳು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಯುವಜನರು ಎಂದರೆ ಅವರು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಬಳಕೆದಾರರು ಹಾಗೂ ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರಿಯರು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಹ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಟೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾದರೂ, ಈ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಹಾಗೂ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ ಗಳಂತಹ ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಹಾನಗರಗಳ “ಆಧುನಿಕ ಯುವತಿಯರು” ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಹೊರಗಿನವರು ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇವರು ಬಹುತೇಕ ಕೇರಳದ ಕೆಳ-ಜಾತಿಯ, ಕೆಳ-ವರ್ಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದ ಸ್ಥಳೀಯ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕಡೆಗಣನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರಪಂಚದ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಯುವ ಸಮುದಾಯವನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳನ್ನೂ ಲೇವಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಹುಡುಗಿಯರು ಬರಿಯ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ

ಹೋಗಿ, ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಆಸಕ್ತ ವಲಯಗಳವರು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿರುವ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯೆಂಬ ಮೋಹದ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಹುಡುಗಿಯರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳು ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯೆಂಬ ಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಘನೀಕರಿಸಿದ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿವೆ. (ನೋಡಿರಿ, ಅಪ್ಪಾದುರೈ,1996,42).

ಅಜಿತ, ಲೇಖಾ, ಮೀನಾ, ಅಂಜಲಿ ಹಾಗೂ ಶೀನಾ ಫ್ಯಾಷನ್ ಹುಚ್ಚರಾಗಿರುವ ಯುವಜನರ ಪ್ರಧಾನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾದ ಹಾಗೂ ತುಂಟ ನೋಟವನ್ನು ಹರಿಸಬಲ್ಲವರಾದರೂ ಸಹ ಅವರ ಪ್ರದರ್ಶನಶೀಲ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯು ಸೀಮಿತ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಅರೆ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭದ್ರತೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಸ್ತೆ, ಕಾಲೇಜು ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದಂತಹ ಅಪಾಯಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳು ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ- ಈ ಸ್ಥಳಗಳು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲ ಅಣಕಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಯುವಜನರು ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಷನ್ ನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲವರಾದರೂ ಸಹ ತಾವು ಹಾಸ್ಯಭರಿತವಾಗಿ ಅಣಕ ಮಾಡಿದ ಲಿಂಗತ್ವ ಶೈಲಿಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳ ಕುರಿತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿರುವ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಷಯವು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸಹ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಯಸುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಬಂಧಾತ್ಮಕವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಹೇಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸ್ಮಿತೆಯೊಂದಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಅಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾ, ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ವರ್ತನೆಯ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಸೌಂದರ್ಯ ಯಂತ್ರ

ಹೊಸದಾದ ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ ಯುವಜನರ ಲಿಂಗಧಾರಿತ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ

ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವರ್ಧಕ ಸಂಬಂಧಿ ಉದ್ಯಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುವಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಕಾಣದು. ಜಾಗತಿಕ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಹೊಸ ಪಾತ್ರದ ಏರುಗತಿಯ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳೆಂದರೆ ಸುಶ್ಮಿತಾ ಸೇನ್ 1994ರ ವಿಶ್ವ ಸುಂದರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿಜೇತರಾದದ್ದು ಹಾಗೂ 1995ರ ವಿಶ್ವ ಸುಂದರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ರೈ ವಿಜೇತರಾದದ್ದು. ಅವರ ದೇಹಗಳು ಜಾಗತಿಕ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮೂರ್ತೀಕರಿಸಿವೆ. ಅವರು ಧರಿಸಿದ ಕಿರೀಟಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಮುಕುಟಪ್ರಾಯವಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ 2000ದ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಲಾರಾ ದತ್ತ ವಿಶ್ವ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ವಿಜೇತರಾಗಿದ್ದು ಹಾಗೂ 1999 ಮತ್ತು 2000ದ ಇಸವಿಗಳಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಾ ಮುಖಿ ಅವರು ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಚೋಪ್ರಾ ಜೊತೆಗೆ ಕಿರೀಟ ಧರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭಾರತವು ವೆನಿಜುವೆಲಾ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಗಳಂತೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ “ಸೌಂದರ್ಯೋದ್ಯಮ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ.”³

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 1996ರಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ವಿಶ್ವಸುಂದರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದದ್ದು. ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ಪೋಲಿಸ್ ಹಾಗೂ ಅರೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು, ನಗರ, ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳನ್ನು, ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಬಹು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಯ ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ, ಅರೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದವು. ಬಲಪಂಥೀಯ ಮಹಿಳಾ ಗುಂಪುಗಳು ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತಹ ಕೊಳೆತ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದವು. ಭಾರತೀಯ ಜನತಾ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಗೂ ವಕೀಲರೂ ಆದ ಪ್ರಮೀಳಾ ನೇಸರ್ಗಿಯವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ:

“ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ಕೋಮು ಹಾಗೂ ಲಿಂಗಭೇದವಿಲ್ಲದಂತಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಮಾನವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಅಪಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸರಕಿನಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನಾಗಲೀ, ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ ಮಾರಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಅವರು ಭಾರತದ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯ ಸರಕೀಕರಣ ತಪ್ಪು. ಅವಳನ್ನು ಒಂದು ಪಶುವಿನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲಾಗದು. ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.⁴

ಎಡ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಹಿಳಾ ಗುಂಪುಗಳು, ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದರಾದರೂ ಇವರು ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯ ಸಂಕುಚಿತ ಹಾಗೂ ಸಂಪ್ರದಾಯನಿಷ್ಠ ಪರಂಪರೆಯ ರಕ್ಷಕರು ಎಂದು ಬಲಪಂಥೀಯ ಪ್ರತಿಭಟನಾಕಾರನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ತಾವು ಬೇರೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಈ ಸೌಮ್ಯೋಕ್ತಿಯು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದಮನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಬದಲಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಉದಾರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು. ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಪಮೌಲ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಸರಕೀಕರಣಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಎಡಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಯೋಜಿತವಾಗಿರುವ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪ್ರಜಾತಾಂತ್ರಿಕ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಬೃಂದಾ ಕಾರಟ್, ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಹೊಂದಿರುವ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಲಿಂಗತ್ವ ತಾರತಮ್ಯದ ಆಯಾಮವನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆದರು:

“ಅಂಧಾನುಕರಣೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು ಎಂಬ ಗೀಳು, ತಂತ್ರ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳ ಆಧುನಿಕ ಯುವತಿಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರತಿಫಲನವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತ ಆಯ್ಕೆಯ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲನವೂ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಯುವತಿಯರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿತರಾದ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಈ ಹಿಂದಿನ ಪತಿವ್ರತೆ ಎನ್ನುವ ಕುರುಡು ಮಾದರಿಯಂತೆಯೇ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ದಮನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಅಪಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತವೆ. ಜಾಗತೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಉದಾರೀಕರಣದ ನೀತಿಗಳು ಜಾರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಸೌಂದರ್ಯವರ್ಧಕ ಉದ್ಯಮವು ತನ್ನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡು ಕೇಳಿರಿಯದ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯ ವಿಪರೀತವಾದ ಸರಕೀಕರಣದ ಮಧ್ಯೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕೊಂಡಿಗಳಿವೆ...ಎರಡು ಹೊತ್ತಿನ ಉಟಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟಪಡುವ ಹಾಗೂ

ಘನತೆಯುಳ್ಳ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವ ಭಾರತದ ವಿಶಾಲ ಮಹಿಳಾ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಅಪಮಾನಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಸೌಂದರ್ಯವೆಂಬುದು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಇರುವುದು ಅವರ ಧೈರ್ಯದಲ್ಲಿ.”⁵

ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಇಂತಹ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯು ಒಂದು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಉದಾರೀಕರಣದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಕುರಿತು ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕಿಳಿಯುವ ತಾಣವೂ ಹೌದು ಎಂದು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿತು. ಬಳಕೆದಾರ ಚಾಲಿತ ಜಾಗತಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಒಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಹಾಗೂ ಅದರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಈ ಚರ್ಚೆಯ ತಾಣವನ್ನು, ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ತರುಣ ಮಹಿಳೆಯರ ದೇಹಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು. ಆದರೂ ಸಹ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿರುವ ಕೆನಡಾ ಸಂಜಾತರಾದ ರೂಬಿ ಭಾಟಿಯ ಬಾಲಿಯವರು, ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸತಕ್ಕವರಿಗೆ “ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ ಹದಿಹರೆಯವರು” ಹಾಗೂ ಅನಿವಾಸಿ ಭಾರತೀಯರು ತಕ್ಕ ಮಾದರಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ⁶ ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಬಾಲಿಯವರು ಚಾನೆಲ್ ವಿ ನ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿರೋಧವಾದ ಎಂ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ “ವೀಜೆ” ಆಗಿದ್ದವರು, ಇದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತೀಯರಾದ ಸೋಫಿಯಾ ಹಾಗೂ ಅಮೆರಿಕನ್ ಭಾರತೀಯರಾದ ಕಮಲಾ ಅವರು ಸಹ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.⁷ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಹೊಸ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಅನಿವಾಸಿ ಭಾರತೀಯ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಇವರು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ವಿಚಿತ್ರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿರುವ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಆಗಾಗ ಲೇವಡಿಗಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ವಿಪರೀತ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾ, ಹಾಗೂ ತಮಾಷೆಯ ತಿರುವನ್ನು ಕೊಡಲು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಈ ವೀಜೆಗಳು ಕೆನಡಾ, ಅಮೆರಿಕ ಅಥವಾ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಬಿಳಿಯರಲ್ಲ.⁸ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಇವರು ಕೊಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವಂತಹ ಅಷ್ಟೇನೂ ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲದವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಅಲ್ಲ. ಮುಂದುವರೆದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿರುವವರ ಅನುಭವವನ್ನೇ, ಭಾರತದಿಂದ ವಲಸೆ ಹೋದವರೆಲ್ಲರ ಅನುಭವ ಎಂಬಂತೆ ಈ ರೀತಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು, ಈ ಚಿತ್ರಣದ

ವರ್ಗಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅದು, ಭಾರತದೊಳಗೆ ಒಂದು ವರ್ಗನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ಅತ್ಯಂತ ಲಿಂಗತ್ವೀಕರಣಗೊಂಡ ಹೊಸ ಬಳಕೆದಾರ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತರುಣಿಯರನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯುವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಫ್ಯಾಷನ್ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ತಳಕುಹಾಕಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು, ಮಹಿಳೆಯರ ಶರೀರವನ್ನು ಸರಕೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕೀಳುಗಳೆಯುವ ಮೂಲಕ ಈ ಸಂಕಥನಕ್ಕೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡಿದವು. ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಿಂದೂ ಬಲಪಂಥೀಯರು ಮತ್ತು ಎಡಪಂಥೀಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ದಮನವನ್ನೂ ಪುರುಷಪ್ರಧಾನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಮರೆಮಾಚುವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಆಚರಣೆಯೇ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳ ನಿಲುವಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಭಾರತದ ಒಳಗೂ ಭಾರತದ ಹೊರಗೂ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಪಾರ್ಥ ಚಟರ್ಜಿಯವರು ಹೇಳುವಂತಹ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿಗಳಂತೆ ಈ ಹಿಂದುತ್ವದ ಬಲಪಂಥೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿಗಳು ಸಹ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭೋಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಧಃಪತನದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಡಪಂಥೀಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಗಂಡಾಳ್ವಿಕೆಯದ್ದು ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಆಧುನಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ತಳಕುಹಾಕಲು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಧುನಿಕತೆಯು ಗಂಡಾಳ್ವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳವಾದದಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಹೊಸ ಲಿಂಗತ್ವ ದಮನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಪರಂಪರೆಯ ನವೀಕೃತ ಗಂಡಾಳ್ವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ವಾದಗಳೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸರಕೀಕರಣವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಬಲಪಂಥೀಯರಿಗೆ ಅದು ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ, ಪರಕೀಯ ವಿದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎನಿಸಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಸ್ವರೂಪದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಆಕ್ರಮಣ ಎನಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿರುವ “ಆಧುನಿಕ ಕುಮಾರಿ”ಯನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಿಸುವ ಮರ್ದನವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಲಪಂಥೀಯ ಹಿಂದುಗಳು ಹಾಗೂ ಎಡಪಂಥೀಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳ ಮಧ್ಯದ ಗೊಂದಲಮಯ ಸಂಬಂಧವು, ಜಾಗತೀಕರಣವನ್ನು

ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದದ ಗೊಂದಲಮಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು
 ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ನಿಲುವನ್ನು ಟೀಕಿಸುವವರು ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿರುದ್ಧದ
 ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಎರಡು ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.⁹
 ಮೊದಲನೆಯದಂದರೆ, ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ನಿಲುವು ಸರಕೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು
 ಪಾರದರ್ಶಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಜಾಗತಿಕ
 ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ಪರಿಧಿಯ ಹೊರಗೆ ಇರಿಸುತ್ತದೆ. ಸರಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇವಲ
 ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ- ಭಾರತೀಯ
 ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಆದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ, ಸರಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದ ಪ್ರಕೃತಿಸಹಜ
 ಪರಿಸರವು ಈಗಲೂ ಇದೆ ಎಂಬುದೇ (ಜಾನ್ 1998). ಸರಕೀಕರಣದ ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು
 ಕುರಿತು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾದ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡರೆ ಅದು
 ಸೌಂದರ್ಯೋದ್ಯಮದ ಚಲನಶೀಲತೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು
 ಹೊರತರಬಹುದು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹಾಗೂ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ರಾಜಕೀಯ
 ಪರಿಭಾಷೆಯ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಂದರೆ ಮೆನನ್
 (2004) ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಮೇಲೆ, ಅದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಲಿ,
 ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಲಿ, ಅವಲಂಬಿತವಾಗುವುದನ್ನು ಮೆನನ್ (೨೦೦೪) ಟೀಕಿಸುತ್ತಾರೆ.
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿತ್ಯ ವಿರೋಧವನ್ನೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದವನ್ನೂ ಪರಸ್ಪರ
 ಬೆಸೆದುಕೊಂಡು ಭಾವಪ್ರಚೋದಕ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಂದೂ
 ಬಲಪಂಥೀಯರ ದಾಳಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಾಗಲಿ ತಡೆಯುವುದಾಗಲಿ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು.
 ಜತೆಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯು ಆರ್ಥಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಗಗೊಂಡು
 ಉಂಟಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಡಪಂಥೀಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸೌಂದರ್ಯಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು
 ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಜಾಗತೀಕರಣ ವಿರೋಧಿ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರ ದೇಹಗಳು
 ಏಕೆ ಅಂತಹ ಹೋರಾಟದ, ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ವಿಷಯವಾದವು ಎನ್ನುವುದರತ್ತವೂ
 ಗಮನಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರಂಜನ ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ (1999). ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು
 ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದದ
 ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕ್ರೋಢೀಕರಣಕ್ಕೆ ಕೈವಾರಿಯಾದ, ಒಂದು ಮಾದರಿಕೃತ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಸ್ತ್ರೀ
 ಶರೀರವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮುಂದಿಡುತ್ತವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರವಾದದ ಈ ಅಂಶವನ್ನು
 ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಚಲನೆಯ

ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ರಾಷ್ಟ್ರವಾದದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಾತ್ರದ ಅಸಲಿಯತ್ತಿನ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರೀಯತೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು ಹೇಗೆ ಹೊರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಟೀಕೆಗಳು ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಹಿಂದೂ ಬಲಪಂಥೀಯರು ಮತ್ತು ಎಡಪಂಥೀಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಸಹ ಜಾಗತಿಕ ಬಂಡವಾಳವಾದವನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು , ಸರಕೀಕರಣವನ್ನು “ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ” ಎಂಬ ತಿರಸ್ಕಾರದ ವಾದವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಆಧುನಿಕತೆಯಿಂದಲೂ ಭಿನ್ನವಾದಂಥವು ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ದೇಶ, ಕಾಲದ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಬಹುತೇಕ ಬಾರಿ ಇವು ಒಂದು ಆದರ್ಶೀಕೃತ ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀ ಮಾದರಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ರಚನೆಗಳು ಸರಕೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಟೀಕಿಸುವ ಬದಲು ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳು, ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಕುರಿತಾದ ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ಹಿಂದೂ ಬಲಪಂಥೀಯರು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಲಂಬಿತರಾದರು ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿ ನಿಲುವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸದೇನೇ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೂ ಸಹ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ನಾರೀತನದ ಕುರಿತಾದ ಜಾಗತೀಕೃತ ಅಳತೆಗೋಲುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿತು. ಆದರೆ ಈ ಮಾದರಿಗಳು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ನಾಯಕಿಯರೆಂದು ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾ, ಸ್ಥಳೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಸಹ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಸೌಂದರ್ಯಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ನೇರಾನೇರವಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಇಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಏರ್ಪಾಟುಗಳು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿ ಸಂರಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಗ್ರಾಹಕ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವು ತನ್ನ ಮೂಲಭೂತ ಆದ್ಯತೆಗಳಾದ ಬಡತನದ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಲು, ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ‘ಕುಮಾರಿ ರೋಗ’ ಮತ್ತು ‘ಕುಮಾರಿ ಉಪವಾಸ’ ಮುಂತಾದ ಅಣಕು ರಾಣಿಯರಿಗೆ ಕಿರೀಟ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಖಾಸಗೀಕರಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವು ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣದ ಹೊಸ ಆಡಳಿತಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ

ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಹಿಂತೆಗೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಜಾಗತೀಕರಣದ ವಿರುದ್ಧದ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ, ಜನರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಅಂಶಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಖಂಡಿತ ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಇಂತಹ ಸ್ವರೂಪವು ಸೌಂದರ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಲಿಂಗತ್ವದ, ವರ್ಗ- ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಆತಂಕಗಳ ಪಡಿನೆರಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವು ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ, 'ಆಧುನಿಕ ಕುಮಾರಿಯರ' ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ (ಜಾನ್ 1998). ಕೇವಲ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದು, ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದವು ಈಗ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಬೇಕಾದ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಜಾತಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತಿರುವ, ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ತಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಹುತೇಕ ಬಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದಲೋ, ಯುವಜನ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಂದಲೋ, ಅಂಗಡಿಗಳಿಂದಲೋ ಮತ್ತು ಇತರ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ದೇಶದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದಲೋ ಪ್ರಾಯೋಜಿತವಾದ ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು, ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನ ಒಳಗಡೆಯೂ ಹೊರಗಡೆಯೂ ನಿಷೇಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಗಳು, ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಬಲಪಂಥೀಯರ ಹಾಗೂ ಎಡಪಂಥೀಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವೆರಡೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಯುವಜನರ ಫ್ಯಾಷನ್ ಎಂಬುದು ಜಾಗತೀಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಲಿಂಗತ್ವ ಸಂಬಂಧಿ ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಮೂರ್ತೀಕೃತ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಜಾಗತೀಕರಣ ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, "ಜಾಗತಿಕ" ಯುವಜನತೆಯು ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಾಹಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಕೇತಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಪುರಾವೆ

ಎಂದು ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬಹುದು: ಆಫ್ರಿಕಾದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬ್ರೆಜಿಲ್ ದೇಶದ ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಸ್ಟೆಟ್ ಬಾಲ್ ತಾರೆಯಾದ ಮೈಕಲ್ ಜೋರ್ಡನ್ ಮತ್ತು ಆತನ ತಂದವಾದ ಚಿಕಾಗೋ ಬುಲ್ಸ್ ಇವು 1990ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ರೀತಿ, ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹಿಪ್ ಹಾಪ್ ಸಂಗೀತವು ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ಚೀನಾದ ಯುವಜನತೆಯ ನಡುವೆ ಮ್ಯಾಕ್ ಡೊನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಯುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಹ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಅಡಕವಾಗಿದೆ : ಯುವಜನತೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ಗ್ರಾಹಕ ಗುಂಪು, ಈ ಗುಂಪು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತದ್ದು ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಜಾಗತೀಕರಣವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕೀಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.¹⁰ ಜಾಗತೀಕರಣವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯುವ ಜನಾಂಗದ ಗ್ರಾಹಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಸೂಚಕವಾಗುತ್ತವೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಅಣಕಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ನಿಷೇಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿತು. ಇದು ಫ್ಯಾಷನ್ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತರುಣ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಮೂರ್ತೀಕೃತವಾದ, ಸಶಕ್ತವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಿನ್ನತೆಯು ಜಾಗತಿಕ ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದಾಳಿ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಉಡುಪನ್ನು ತೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತಾದ ನೈತಿಕ ಗಾಬರಿಯೊಂದಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಜಾಗತೀಕರಣದ ಸಮಕಾಲೀನ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಈ ಮಾರ್ಗಗಳು, ಅನೇಕ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯ ಕುರಿತಾದ ಹೋರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜಾಗತೀಕೃತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪಗಳು ನುಸುಳಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ.¹¹ ಭಾರತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಯುವ ಜನಾಂಗ, ಸರಕುಗಳ ಉಪಯೋಗಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣ ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಚಲನಶೀಲ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದು ಇಂದಿನ ತರುಣ ಜನಾಂಗವು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯೀಕರಣ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆ

ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಆಳದಲ್ಲಿ ಆಕಾರ ನೀಡುತ್ತವೆ: ಜಾಗತೀಕರಣವು, ಒಂದು ತರುಣ, ಜಾಗತಿಕ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀ ಮಾದರಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು, ಭಾರತದ ಕುರಿತಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ಮಾದರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಕುರಿತಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯೊಂದು- ಅದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿರಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿರಲಿ- ರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವಿರೋಧಿ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಭಿನ್ನ ಎಂದು ತನ್ನನ್ನೇ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದು ಈ ಒಂದು ದೇಶ-ಕಾಲದ ಜಾಲದಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆಯ ಕುರಿತು ಟೀಕಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಸರಕೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾರೀತನದ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲಾಗುವ “ಸ್ಥಳಸಂಬಂಧಿ ಅನಾನುಕೂಲತೆ ” ಎಂದು ನಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇನೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾ ಬಯಲಿಗಳೆಯಬೇಕು. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಜಾಗತಿಕ ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ತರುಣಿಯರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಸರಕೀಕರಣಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ತರುಣಿಯರನ್ನು ಕೇವಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡುವ ಸರಳೀಕೃತವಾದ ವಾದಗಳು, ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಓಲಾಡುವ ಬದಲು ನಾನು, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ, ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು, ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಆಧುನಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೇತರ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ, ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ವಾಗ್ವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಸಂರಚನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಬಲವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಹೇರುತ್ತವೆ.

ಫ್ಯಾಷನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು

ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ಭಾವಭಂಗಿಗಳು ತರುಣರ ಲಿಂಗತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಹೊಸ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಬಳಕೆಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಈಗ

ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ವಿಷಯ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.¹² ಈ ಅಳವಡಿಕೆಯು ಗಡುಸಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅದರೊಳಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ರಚನೆ ಇದ್ದು, ಅದು ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗತ್ವದ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಬಲೀಕರಣವನ್ನೂ ಜತೆಗೇ ಮಿತಿಯನ್ನೂ ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಆಂತರಿಕವಾದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಇವು ಬಳಕೆದಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉದಯದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಉಡುಪಿನ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಕುರಿತಾದ ಆಲೋಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಿರುವ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಚರ್ಚೆಯ ಪ್ರಸಕ್ತ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಸರಕುಗಳ ಬಳಕೆಯ ಕುರಿತು ಯುರೋಪಿನ ಒಳಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, “ಬಳಕೆದಾರ ಕ್ರಾಂತಿ” ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ (ಮಿಲ್ಲರ್ 1994; ಬೋರ್ಡಿಯೊ 1984; ಡೇ ಗ್ರಾಜಿಯಾ 2005). ಯುರೋಪಿನ ಒಳಗೆ ಸರಕುಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಅನೇಕ ವಿವರಣೆಗಳ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ಅಥವಾ ಭಾರತದೊಳಗೆ ಅಂತಹ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸ್ವರೂಪ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ನಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು: ಈ ಬದಲಾವಣೆಯು ಖರ್ಚಿಗೆ ನೈತಿಕ ಲಗಾಮುಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸುವ ಸಮಾಜದಿಂದ, ಫ್ಯಾಷನ್ ಅನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಂತೆ ಸಂಘಟಿತವಾಗಿರುವ ಸಮಾಜದತ್ತ ನಡೆದಿತ್ತು (ಅಪ್ಪಾದುರೈ 1996). ಈ ಬದಲಾವಣೆಯು ವಯಸ್ಸು, ಲಿಂಗ, ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳೆಂಬ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವ ಬಹಿರಂಗ ನಿಯಮಗಳ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು-ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳತ್ತ ನಡೆದಿತ್ತು.¹³ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದೇ ಫ್ಯಾಷನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಗುಣವಾಗಿದ್ದು, ಪಶ್ಚಿಮದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಆಪ್ತವಾಗಿ ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೀಕರಣ, ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆಯ ಪರಿಧಿಗಳ ಒಳಗೆ ಅದನ್ನು ಇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ (ತಾರ್ಲೋ 1996). ಬಟ್ಟೆ, ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಬೆಲೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ತೆ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದಾದರೂ, ಒಂದೇ

ರೀತಿಯ ಉಡುಪಿನೊಳಗೂ ಸಹ ಅಗ್ಗವಾದ ಪಾಂಡಿ ಶೈಲಿಯ ಕೃತಕನೂಲಿನ ಸೀರೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಗೌರವವನ್ನು ಬೇಡುವ ಶಿಫಾನ್ ಬಟ್ಟೆಯ ಗಾರ್ಡನ್ ಸೀರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿಯ ಕುರಿತಾದ ನಿರ್ಧಾರವು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಹೀಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಲಿಂಗತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರಿತಾದ ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ತೀರ್ಮಾನಗೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮಲಯಾಳಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗತ್ವದ ಕುರಿತಾದ ಹೊಸ ವಾಗ್ವಾದಗಳ ಉದಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಒಳನೋಟಗಳುಳ್ಳ ಲೇಖನ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಉದಯಕುಮಾರ್ ಅವರು ಉಡುಪಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ 19ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ (1997). ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ಭೇದಭಾವಕ್ಕೆ ಜಾತಿಯು ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಉಡುಪು, ಒಡವೆಗಳು, ಕೇಶ ವಿನ್ಯಾಸ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇರುವ ಹೆಸರು, ಆಹಾರ, ದೈಹಿಕ ಭಾವಭಂಗಿಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತಹ ಸಂಕೇತ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಕುಮಾರ್ ಅವರು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ, “ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹದ ದೃಶ್ಯವು ಅನೇಕ ಜಾತಿಸೂಚಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು” (1997, 248). ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರ “ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ವಸ್ತ್ರ ವಿವಾದವು” ಕೇರಳದೊಳಗೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಡುವ ಬಟ್ಟೆಯು ಹೇಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತದೆ.¹⁴ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಜಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ (ಮೇಲ್ ಮುಂಡು) ಶರೀರದ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೆಳ-ಜಾತಿಯ ಹೆಂಗಸರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಷೇಧಿಸುವಂತಹ ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತ ಕಟ್ಟಳೆ ಒಂದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕೆಳ-ಜಾತಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುರೋಪಿನ ಮಿಷನರಿಗಳು ವಿಕೋರಿಯಾ ರಾಣಿಯ ಕಾಲದ ಶೀಲಪಾಲನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮತಾಂತರಗೊಂಡ ಸದಸ್ಯರು, ಸಿರಿಯನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಹೆಂಗಸರು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯ “ಜಾಕೆಟ್ ಕುಪ್ಪುಸ”ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. 1850 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮತಾಂತರಗೊಂಡ ಕೈಸ್ತರು ಕುಪ್ಪುಸಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಶರೀರದ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಆವರಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸಹ ಧರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ ಮೇಲ್ ಜಾತಿಯ ಕಟ್ಟಲೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸವಾಲೆಸೆದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಜಾತಿ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸ್ವಭಾವದ ಕುರಿತು ಹೋರಾಟಕ್ಕೀಡಾದ ಮೇಲ್ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಕೆಳಜಾತಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ಉಂಟಾಯಿತು. 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದ ಹೊತ್ತಿಗೆ

ಕುಪ್ಪುಸವು ಜಾತಿಸೂಚಕ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗದೆ ಫ್ಯಾಷನ್ನಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಭಾಗವೆಂದು ಸಂತೋಷಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುಮಾರ್ ಅವರು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ (249 - 50).

ಹೀಗೆ ಸರಕುಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇದ್ದ ಖರ್ಚಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಸಮಾಜದಿಂದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ್ದು ಫ್ಯಾಷನ್ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಗಳಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿನ ಫ್ಯಾಷನ್ ಮತ್ತು ಶೈಲಿಯ ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆ, ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಇವುಗಳ ಕುರಿತಾದ ಪರ-ವಿರೋಧ ಚರ್ಚೆಗಳ ಒಳಗೆ ಫ್ಯಾಷನ್ ಮತ್ತು ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತುರುಕಿತು. ಫ್ಯಾಷನ್ ಕುರಿತಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಉದಯವು, ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾದರೂ, ಅದು ಕೇವಲ ಆಯ್ಕೆ, ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. “ಎದೆ ಮುಚ್ಚುವ ಬಟ್ಟೆಯ ವಿವಾದ”ದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಶರೀರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಂತೆ , ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ರೂಪಿತವಾದಾಗ ಕುಪ್ಪುಸವು ಒಂದು ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕ ಆನಂದದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು.

ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರ ಕಣ್ಣುಹಾಯಿಸಿದಾಗ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉಡುವ ರೀತಿಗಳು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹಾದು ಹೋದವು (ತಾರ್ಲೋ 1996). ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಿ ಚಳವಳಿಯ ಉತ್ತುಂಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಉಡುಪನ್ನು ರಾಜಕೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವ ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ (ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನೂಲುತ್ತಿದ್ದ) ಖಾದಿ; ಇದನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಉಡುವುದನ್ನು ಗಾಂಧಿಯವರು ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ದವು : ಅರ್ಥಾತ್ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಾಗ, ಆಧುನಿಕ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಚೇರಿ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಉಡುಪಿನ ಮೂಲಕ

ಗುರುತಿಸುವುದು, ಗಂಡಸರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಮಾದರಿಯ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಂಗಸರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಉಡುಪು ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆಯು ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಬಂಗಾಳದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಭದ್ರ ಮಹಿಳೆಯರ, ಎಂದರೆ ಗೌರವಾರ್ಹ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಹೆಂಗಸರ ಉಡುಪನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಿಕ ಸೀರೆಯು (ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಾಜದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸೀರೆ, ಕುಪ್ಪುಸ, ಒಳ ಲಂಗ ಮತ್ತು ಕಾಲಿಗೆ ಶೂಗಳು) ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಮಾದರಿಯಾಯಿತು. ಹಿಮಾನಿ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿಯವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಬಂಗಾಳಿ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ಕುರಿತಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಪರಿಚಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೋ ಇದ್ದಿತು (1991). ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಫ್ಯಾಷನ್ ನ ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆಯು ಸಮುದಾಯದೊಳಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಮರು ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಉಡುಪನ್ನು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದದ ಅಸ್ಮಿತೆಯೊಂದಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿತು.

ಫ್ಯಾಷನ್, ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಸರಕುಗಳ ಬಳಕೆ ಇವು ನಾವು ಅಸ್ಮಿತೆಯ ರೂಪಿಸುವಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅವಕಾಶಗಳೂ ರೂಪಕಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಅವು ಪುರುಷತ್ವ ಮತ್ತು ನಾರಿತ್ವದ ಮೂರ್ತ ಸ್ವರೂಪಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಧರ್ಮ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಸಂಧಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯುವಜನರ ಫ್ಯಾಷನ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ - ಈ ಸಂಧಿಸ್ಥಳವು ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ.

ಪುರುಷತ್ವದ ಆತಂಕಗಳು

ತರುಣರು, ಪುರುಷತ್ವ ಮತ್ತು ಸರಕುಗಳ ಬಳಕೆಯ ಹೊಸ ರೂಪಗಳು, ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಆಡು ಮಾತಿನ ಪದವಾದ “ಚೆತ್ತ” ಎಂಬುದು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ.¹⁵ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ, ಆಕರ್ಷಕ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಇದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಫ್ಯಾಷನೆಬಲ್

ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕೀಕರಣಗೊಂಡ ಪುರುಷತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.¹⁶ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನು ಒಂದು ಹೊಸ ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಅನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ಸ್ಪೀಕರ್ ಶೂಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಚೆತ್ತ್ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಚೆತ್ತ್ ವಿನ ಮೂಲ ಅರ್ಥ ತುಂಡು ಮಾಡುವುದು, ಕತ್ತರಿಸುವುದು, ಕೊಚ್ಚುವುದು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕೆಳ-ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿರುವ ಈಚಲು, ತೆಂಗು ಇತ್ಯಾದಿ ಮರಗಳಿಂದ ಶೇಂದಿ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವನ ಕತ್ತಿಗೂ ಇದೇ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆಲಂಕಾರಿಕ ಅರ್ಥ “ಚುರುಕಾಗಿರುವುದು”, “ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುವುದು”, “ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು”, ಆಧುನಿಕವಾಗಿರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ.¹⁷ ಒಂದು ಹೊಸತಾದ ಆಕರ್ಷಕ ಕಾರನ್ನು, ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಮೋಟರ್ ಬೈಕ್ ಒಂದನ್ನು ಚೆತ್ತ್ ಎನ್ನಬಹುದು. ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಫ್ಯಾಷನೇಬಲ್ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿಗೆ “ಚೆತ್ತ್” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಫ್ಯಾಷನ್ ನನ್ನು ಮೆರೆಸುವ ತರುಣನೊಬ್ಬನನ್ನು ಚೆತ್ತ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿ ಒಬ್ಬಳು ತೀರಾ ಫ್ಯಾಷನಬೆಲ್ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ- ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಕೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮಾದರಿಯ ತುಂಡು ಲಂಗವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ, ಆಕೆಯನ್ನು ‘ಗೆಮ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪದದ ಅರ್ಥ ಜಂಬ ಎಂದು, ಎಂದರೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು “ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು”, “ಮೆರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು”. ತರುಣನನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೆಮ ಹೊಂದಿರುವವನು ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಳೆಯ ತರುಣರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು “ಚೆತ್ತ್” ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ದೀರ್ಘವಾದ ಸಂದರ್ಶನವೊಂದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ. ಆ ದೇವನ್ ಎಂಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಗಿ ಎಂಬ ಸಡಿಲವಾದ ಪ್ಯಾಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೊಣಕಾಲಿನವರೆಗೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದೊಗಳೆ ಶರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಬೇಸ್ ಬಾಲ್ ಟೋಪಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಾಸ್ ಎಂದು ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತರಗತಿಯ ವಿದೂಷಕನಂತಿದ್ದ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹಲವು ಆತಂಕಗಳ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದ್ದ. ಆತನು ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದು ಕೆಳಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಇಳವ ಜಾತಿಯ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ತನ್ನ

ಅತ್ಯಂತ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನಂತೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಾಲೇಜು ಜೀವನದ ಕಥೆ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಚ್ಛಿಸಿದಂತೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಅಥವಾ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಬೋರ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ನಾಗರಿಕ ಸೇವೆಗಳ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ. ದೇವನ್ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಚರಿತ್ರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ರಾಜನೀತಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದು, ಅದು ಅವನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ದಿನಾಂಕಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂದು ಅವನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ದೆಹಲಿಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಶಾಲೆಗಳು ಅಥವಾ ಡೂನ್ ಶಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಉಚ್ಚ ವರ್ಗದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸುವ ಶಾಲೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತಂತೆ.¹⁸ ಆದರೆ ಅವನ ಊರು ದಕ್ಷಿಣ ಕೇರಳದ ಒಂದು ಹಿನ್ನೀರಿನ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಧಾರಣ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಓದುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಕರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿದ್ದು ರಾಜನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಅವನು ಈಗ ಓದುತ್ತಿರುವುದು ಅದನ್ನೇ.

ಆದರೆ ಅವನು ಕಾಲೇಜನ್ನು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ತನ್ನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಟ್ಟ ಗುಂಪನ್ನು ಅವನು ದೂಷಿಸುತ್ತಾನೆ: ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ, ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡು ಖುಷಿ ಪಡಲು ಮಿಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೂನ್ ಎಂಬ ರೀತಿಯ ರಮ್ಯ ಪ್ರಣಯದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅವನನ್ನು ಗೆಳೆಯರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಿಸ್ಟರ್ ಕೋಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದದ್ದು, ಆತ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಡೇಲ್ ಕಾರ್ನಿಗಿ ಎಂಬ ಲೇಖಕರ “ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಜನರನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುವುದು ಹೇಗೆ” ಎಂಬಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪುಸ್ತಕಗಳವರೆಗೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಕೆಟ್ಟ ಹುಡುಗರ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ದೇವನ್ ನನಗೂ ಒಂದು ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ “ನೀವು ಯಾರ ಜೊತೆ ಇರುತ್ತೀರೋ ಹಾಗೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ”. ಸ್ನೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ: “ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹ ಅಪರೂಪದ್ದು, ಅದು ಎರಡು

ಆತ್ಮಗಳು ಏಕೀಭವಿಸುವ ಮಿಲನ". ತನ್ನೊಳಗಿದ್ದ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಬೂಜ್ಜಾ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಖುಷಿ ಪಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದೇವನ್, ಒಂದಿಷ್ಟು ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕ ತುಂಬಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತರುಣನಾಗಿರುವುದರ ಅರ್ಥ ಏನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ನೀವು ಚೆತ್ತ್ ಆಗಿರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ದೇವನ್ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ: "ಚೆತ್ತ್ ಶೈಲಿ ಎಂದರೆ ಏನು ಗೊತ್ತೇ? ಜೀನ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕು. ಯಮಾಹ್ ಬೈಕ್ ಇರಬೇಕು (ಅವನಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಸೈಕಲ್ ಮಾತ್ರ). ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆರು ಅಥವಾ ಏಳು ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳು ಇರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಿಲ್ಲರ್ ಜೀನ್ಸ್ (ಅದೊಂದು ಬ್ರಾಂಡ್ ನ ಹೆಸರು), ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಐದು ಕಾಟನ್ ಶರ್ಟುಗಳು, ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಟೀ ಶರ್ಟುಗಳು ಇದ್ದರೆ ಆಗ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಚೆತ್ತ್, ಅಂದರೆ ಚತುರನಾದ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಹುಡುಗ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಬೈಕ್, ಬೈಕ್ ಇರಲೇಬೇಕು." ಹೀಗೆ ಚೆತ್ತ್ ಶೈಲಿಯ ಹುಡುಗನಾಗಲು ಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ನಂತರ ದೇವನ್ ಪುರುಷತ್ವ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಎಂದರೆ ಏನು ಮತ್ತು ಸರಕೀಕರಣಗೊಂಡ ಪುರುಷತ್ವ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಚೆತ್ತ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಿಸದಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪದವಿದೆ- "ಆ್ಯಶ್-ಪುಶ್" -ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಲಯಾಳಂ ಮಾತನಾಡುವವರ ಕಿವಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೇಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪದ ಅದು.

"ಇದು ತೀವ್ರತೆಯ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆ್ಯಶ್-ಪುಶ್ ಎನ್ನುವುದು ಚೆತ್ತ್ ಗಿಂತ ತೀವ್ರವಾದದ್ದು. ಆ್ಯಶ್-ಪುಶ್ ಎನ್ನುವುದು ಚೆತ್ತ್ ಮಾದರಿಯ ಬದುಕು, ಬದುಕನ್ನು ಖುಷಿಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವುದು. ನೀವೊಂದು ಬಿಯರ್ ಪಾರ್ಲರ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಯರ್ ಕುಡಿಯುತ್ತೀರಾ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದು ಆ್ಯಶ್-ಪುಶ್. ಒಂದು ಯಮಹಾ ಬೈಕ್, ಕೈ ತುಂಬಾ ಹಣ, ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಲೈನ್ (ಹುಡುಗಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಅವರು ಲೈನ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ) ಇದೆಲ್ಲ ಇರಬೇಕು, ನಡುನಡುವೆ ಬಿಯರ್ ಪಾರ್ಲರ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ಬಾಟಲ್ ಬಿಯರ್ ಸವಿಯಬೇಕು, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗೆಳೆಯರಿರಬೇಕು, ಬದುಕನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು, ನಿನ್ನೆ ಏನಾಯ್ತು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲಿ, ನಾಳೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲಿ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಖುಷಿಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಚೆತ್ತ್ ಎಂದರೆ ಅದೇ".

ಚಿತ್ರನ ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ತಾರುಣ್ಯ, ಬಟ್ಟೆಯ ಶೈಲಿ, ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಬದುಕು ಕ್ಷಣಭಂಗುರ ಎಂಬ ಧೋರಣೆ ಮತ್ತು ಒಂದಷ್ಟು ಋಷಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಸರಕೀಕರಣಗೊಂಡ ಪುರುಷತ್ವ ಇರುತ್ತದೆ.

ದೇವನ್ ಹೇಳುವ ಸಂಕಥನವು ಯಮಹಾ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕ್ಗಳು, ಕಿಲ್ಲರ್ ಜೀನ್ಸ್ ಗಳು, ಟೀ-ಶರ್ಟ್‌ಗಳು, ಬಿಯರ್ ಪಾರ್ಲರ್‌ಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಕುರಿತು ಆತನಿಗೆ ಇರುವ ಆಸೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತದೆ. ದೇವನ್ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಂದರ್ಭೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವನ್, ಆತನ ಗೆಳೆಯರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು- ಇವರ ನಡುವೆ ವಿಪರೀತ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ 'ಕಾದಲನ್' (ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗ) ಎಂಬ ಸಿನಿಮಾದೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟು ನೋಡುವುದು. ಈ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ತಮಿಳು ಸಿನಿಮಾದ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಬರೆದ ಲೇಖನ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಧಾರೇಶ್ವರ್ ಮತ್ತು ನಿರಂಜನ್ ಅವರು ಉದಾರೀಕರಣದ ಹೊಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ(1996) ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿರುವ ಸರಕೀಕರಣಗೊಂಡ ಪುರುಷತ್ವ ಹಾಗೂ ತಾರುಣ್ಯದ ಹೊಸ ರೂಪಗಳತ್ತ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ಕಾದಲನ್' ಚಿತ್ರವು ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಳ-ಜಾತಿಯ ತರುಣರಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ರೆಗ್ಗೆ -ಸ್ಪೋರ್ಟಿಯ ಉಡುಪು, (ಬ್ಯಾಗಿ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳು, ದೊಗಲೆ ಶರ್ಟುಗಳು, ಕಾಲಿಗೆ ಸ್ನೀಕರ್ ಗಳು, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಜುಟ್ಟು), ರಾಪ್ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಮೈಕಲ್ ಜಾಕ್ಸನ್ ಅವರ ನೃತ್ಯದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಇರುವಂತಹ ಹೊಸ ತರುಣ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ನೆರವಾಯಿತು. ದೇವನ್ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶೈಲಿಯು ಈ ಚಿತ್ರದಿಂದ ಮತ್ತು 'ಸ್ಟ್ರೀಟ್' ಮುಂತಾದ ಇದೇ ಚಿತ್ರದ ಮಲೆಯಾಳಿ ರೂಪಾಂತರಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಾಗಿತ್ತು (ವಸೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಸೆಲ್ಲ ಅವರ ಬರಹವನ್ನು ನೋಡಿ 2000). ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ವಿಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯುಕೆ, ಕ್ಯಾರಿಬಿಯನ್ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಮೆರಿಕದ ಇಂಡಿಯನ್ ಸಂಗೀತಗಾರ ಅಪಾಚೆ ಇಂಡಿಯನ್ ರೆಗ್ಗೆ ಸಂಗೀತದ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳು ಕಾಲೇಜಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಅನೇಕ ಸಂಗೀತದ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಸರಕುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ ಆದಂತಹ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯುವಜನರ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. 1990ರ ದಶಕದ ಹಿಟ್ ಸಿನಿಮಾ ಆಗಿದ್ದ ಇದು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟಿವಿ ಶೈಲಿಯ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು, ನೃತ್ಯದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಪ್ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ

ಹೊಸದೊಂದು ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು.

ಧಾರೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ನಿರಂಜನ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುವ ಈ ಚಿತ್ರವು ಕೆಳಜಾತಿಗಳ ಪುರುಷರ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುದೇವ ನಟಿಸಿರುವ ಈ ಸಿನಿಮಾ ಜಾಗತೀಕರಣ, ಪ್ರಭುತ್ವ ತೋರಿಸುವ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಆಗ್ರಹಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ನೀಕರ್ ಶೂಗಳು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಆಕರ್ಷಣೆಯು ಸೂಚಿಸುವ ಫ್ಯಾಷನ್ನ ಮೂಲಕ ಆತನ ದೇಹವನ್ನು ಇದು ನಗರೀಕೃತವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ಬಳಕೆದಾರ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದದ್ದು ಎಂಬಂತೆ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಫ್ಯಾಷನ್ನ ಪುನರ್ ರೂಪಿಸುವಿಕೆಯು ಇದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಮೇಲ್ಜಾತಿಯ ಪುರುಷ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದು, ಮಣಿರತ್ನಂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಿನಿಮಾಗಳಾದ ರೋಜಾ (1992) ಮತ್ತು ಬಾಂಬೆ (1995) ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾರೀಕರಣದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಜಾತಿ, ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಹಿಂದೂ ಮಾದರಿಯ ಪುರುಷತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀತ್ವಗಳ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದರು.¹⁹ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಜನಪದ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ವೃಂದದಲ್ಲಿ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ದೇಹವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಚಿತ್ರವು (ಕಾದಲ್) ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಘಟ್ಟವಾಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅದರ ವಕ್ತಾರರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳ-ಜಾತಿ, ಕೆಳ-ವರ್ಗದ ಗಂಡಸಿನ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಕೆಳ-ಜಾತಿಯ ಪುರುಷ ದೇಹದ ಸರಕೀಕರಣ ಮಾತ್ರವೇ ಚೆತ್ ಶೈಲಿಯ ಏಕೈಕ ಅಂಶ ಅಲ್ಲ. ಚೆತ್ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ದೇವನ್ ಯೋಚನೆಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಬಳಕೆಯ ಸರಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆರು ಅಥವಾ ಏಳು ಕಿಲ್ಲರ್ ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಐದು ಹತ್ತಿಯ ಶರ್ಟ್‌ಗಳು, ಮೂರರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಟೀ ಶರ್ಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ, ಎಂದರೆ ದುಬಾರಿಯಾದ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕ್ ಮತ್ತು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಲೈನ್ ಎಂದರೆ ಹುಡುಗಿ ಒಬ್ಬಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಣಯ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಶೈಲಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವೆಂದರೆ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಯರ್ ಕುಡಿಯುವುದು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರೂಪಗಳಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಚೆತ್ ಶೈಲಿಯ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗವೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳವನ್ನೇ

ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಜೀನ್ಸ್, ಶರ್ಟುಗಳು, ಕಾಲಿಗೆ ಸ್ನೀಕರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೈಕ್, ಅಲ್ಲದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ದೇವನ್ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಅದು ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅದು ಕಾರಣನ್ ಗಾಗಿ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ. ಕಾರಣನ್ ಎಂದರೆ ಸುತ್ತಾಡುವುದು, ಮೆರೆಯುವುದು ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಹಣಕಾಸು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಯಾವ ಗುರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕುವ ಗುಣವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ- ಗುರಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಥವಾ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಇದು ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕ್ಷಣಭಂಗುರತೆಯ ಗುಣ. ಅವನೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಚೆತ್ ಶೈಲಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದೇ ಹೊರತು ಭೂತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು. ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಿರುಗಾಡುವುದು. ಸ್ಥಳ ಎಂಬುದು ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣವಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬಿಯರ್ ಇರುವ ಪಾರ್ಲರ್ ಇರಬಹುದು, ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಂದಿರವಿರಬಹುದು, ಉದ್ಯಾನವನವಿರಬಹುದು, ಸಮುದ್ರದ ತಡಿ ಇರಬಹುದು, ಹೋಟೆಲ್ , ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಅಂಗಡಿ ಅಥವಾ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣವೇ ಇರಬಹುದು. ಅಲೆದಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಆದೀತು. ಮತ್ತೆ ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು? ಅದಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದ ಉತ್ತರ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ 'ಚುಮ್ಮ', ಎಂದರೆ "ಏನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ" ಎಂದು.

ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅವರು ದೂರ ಸರಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಈ ಭೂತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಎಂಬುದು ಅನೇಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವನ್ ತಾನು ಬಯಸುವ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ:

“ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕು ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಷಕ್ಷ ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ಇರಲೇಬೇಕು. ನೀವೇ ನೋಡಿ ಬದುಕುವುದು ಎಂದರೆ ಬರೀ ತಿನ್ನುವುದು ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಇಷ್ಟ. ಬೆಲೆಗಳು ನೋಡಿದರೆ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ

ಒಂದು ಕಾರ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ನೀವು ತಿಂಗಳು ಒಂದಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ 2000 ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಊಟ, ಮನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹೀಗೆ ಖರ್ಚುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಬದುಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಳಿತಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಕಡೆ ಪಕ್ಷ 10,000 ಗಳನ್ನಾದರೂ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಈಗ ನೀವೇ ನೋಡಿ, ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಸ್ತುಗಳು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪೇಜರ್‌ಗಳು. ಬದುಕು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದು. ನಿಮಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 10,000 ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ.. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣ ಇದ್ದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವು ನಿಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನಿಮಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದು. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೂ ತುಂಬಾ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಯ ಕುಟುಂಬ ಅಲ್ಲ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ್ದು ಅಷ್ಟೇ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ ಸಿಗುತ್ತಾಳೆ. ನೀವು ಬದುಕನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.”

ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೆತ್ ಶೈಲಿಯ ಕ್ಷಣಭಂಗುರ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಸರಕು ಬಳಕೆಯ ಮಾದರಿಯತ್ತ, ಸುಭದ್ರ ಬದುಕಿನತ್ತ, ಉದ್ವೇಗಮುಖಿ ಚಲನಶೀಲತೆಯೊಂದಿಗೆ, ವರ್ತಮಾನದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನತ್ತ ನಡೆಯುವ ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಗಳಿವೆ, ಅದು ಈ ಚೆತ್ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇವನ್ ತಾನು ಚೆತ್ನ “ಧನಾತ್ಮಕ” ಮತ್ತು “ಋಣಾತ್ಮಕ” ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನಗಿರುವ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ:

“ನೀವು ಒಂದು ಚೆತ್ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಚೆತ್ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ತಮ ಸಹವಾಸ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ನಂತರ ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆಗ ನಿಮಗೊಂದು ಧನಾತ್ಮಕವಾದ ಚೆತ್ ಶೈಲಿಯು ದಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಋಣಾತ್ಮಕ ಮುಖವೂ ಇದೆ. ನೀವು ನಿನ್ನ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ

ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾಳೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಗುರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಖುಷಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಚೆತ್ತ್ ಎಂದರೆ ಇದೇ. ಇಲ್ಲಿ ಋಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶವಿದೆ. ನೀವು ಕೆಲಸವನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ಚೆತ್ತ್ ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಎಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನೀವು ಚೆತ್ತ್ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಧಃಪತನಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಚೆತ್ತ್ನ ಧನಾತ್ಮಕ ಮುಖ ಏನೆಂದರೆ, ನೀವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ಆದರೆ ನೀವು ಬದುಕನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಮರಳಿನಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಎಷ್ಟು ಮರಳು ಬಂತು, ಎಷ್ಟು ಉಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಗಮನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಬಹುದು, ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೇವಲ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಳು ಹೇಗೆ ಸೋರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಕೇವಲ ವರ್ತಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ.”

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಅತಿಯಾಗಿ ಹಗುರವಾದ ತಮಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಟ್ಟೆನೇನೋ ಎಂಬ ದೇವನ್ನ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ. ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವಾಗ, ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋಚದಿದ್ದಾಗ, ತಾನು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ತನಗೆ ಈಗಿರುವ ಉತ್ತಮ ಬದುಕಿನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲ, ವರ್ತಮಾನ, ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಭಾರವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ತಾನು ಚೆತ್ತ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದುದರ ಸಾಧಕ-ಬಾಧಕಗಳ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಉತ್ತಮ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತಾಗಿ ದೇವನ್ನಿರುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಆತಂಕಗಳು ಆತನ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅನೇಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆತನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸರಕು ಬಳಕೆಗೆ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆ, ಕುಟುಂಬ ಒಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಅವನು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಯಸುವುದು ಸರಕು ಬಳಕೆಯ ಖುಷಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆಯುವ ಕ್ಷಣಭಂಗುರತೆ ಮತ್ತು ಚೆಲ್ಲಾಟ. ಈ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು

ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಫ್ಯಾಷನ್ ಋಷಿಗಳು, ಸರಕುಗಳ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವುದು. ಭೂತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯಗಳನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವನು ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವಯಸ್ಕ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಆಶೋತ್ತರಭರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಭದ್ರತೆ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ಬಳಕೆದಾರ ಶೈಲಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಬೃಹತ್ ಕಾರ್ಯದ ಭಾರದಿಂದ ಆತಂಕಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರತಿವಾರವೂ ಅವನು ನೋಡುವ ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಯುವಕರಿಗಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಕಾಮಿಡಿ ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವು 1980 ಮತ್ತು 1990ರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಂಥವು.²⁰ ರೋವೆನ(೨೦೦೨) ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳು ಹೇಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕವಾದ ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿರುವ ಪುರುಷತ್ವಗಳನ್ನು, 1990ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ಜಾತಿ, ವರ್ಗಗಳ ಎಲ್ಲ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿದಂತೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಲು ಕಾರಣವಾದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೆ. ಇದನ್ನು ಆಕೆ, ಕೇರಳದಿಂದ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಗೆ ಅನೇಕರು ವಲಸೆ ಹೋದದ್ದು, ಬಳಕೆದಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಉದಯಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಚಿತ್ತನ ಪುರುಷತ್ವವು ಸ್ವಾಭಿಮಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೆಳ-ಜಾತಿ, ಕೆಳ-ವರ್ಗದ ಪುರುಷತ್ವವಾಗಿದ್ದು ಸರಕು ಬಳಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ತನ್ನ ಕೆಳ-ಜಾತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ತನಗಿರುವ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ತೀವ್ರ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ವ್ಯಾಪಕ ಜಗತ್ತು, ಇವುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅಭದ್ರತೆ ಹಾಗೂ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. 1990ರ ದಶಕದ ಕೇರಳದಲ್ಲಿನ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೊಳ್ಳುಬಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪುರುಷತ್ವವು, ದೇವನ್ತಹ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತಾದ ಅವನ ಬಳಕೆದಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮುನ್ನೋಟಗಳು, ಇವು ಒಂದನ್ನೊಂದು ತಾಕುವ ತಾಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಮಹಿಳಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು?

ಕೇರಳದೊಳಗೆ ನಾರಿತ್ವ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಬಳಕೆದಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಎಂಥದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು

ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಹೊಸ ಅವಕಾಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೇಗೆ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ಫ್ಯೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುವುದು ಅಪರೂಪವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ನಾವು ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಗಾಗ ನಾವು ವಾರ್ಡನ್ ಅವರನ್ನು ಮನವೊಲಿಸಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದ ಒಳಗೂ ಸಹ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಸಿನಿಮಾಗಳು, ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚಿಸಿದ, ತರುಣರಿಗಿಂದೇ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಕಾಮಿಡಿ ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಉಳಿದವು ಕೌಟುಂಬಿಕ ನಾಟಕೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಂತಹ, ಹೆಚ್ಚು ಮಾಮೂಲಾದ ಸಿನಿಮಾಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಎರಡು ಚಿತ್ರಗಳು ಎಳೆಯ ಹದಿಹರೆಯದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ರೀತಿಯು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಬಳಕೆದಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ತರುಣ ಸ್ತ್ರೀತನದ ರಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವಂತಹವಾಗಿದ್ದವು.

ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾವು ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಮೂಲದವರದಾಗಿದ್ದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಿರುವ ಕುಟುಂಬ ಒಂದನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಿನಿಮಾ ಕೇರಳದ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಕುರಿತಾದದ್ದು. ಕೇರಳದ ಒಳಗೆ ಇದ್ದ ಮತ್ತು ವಲಸೆ ಹೋದ ಕೇರಳಿಗರು, ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳು ಎದುರಿಸುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು, ತಮ್ಮ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಒಬ್ಬಕ್ಕೆ ಎಳೆಯ ಯುವತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು, ಕಾದಲನ್ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕೆಳ-ಜಾತಿ, ಕೆಳ-ವರ್ಗದ ಪುರುಷನಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಮೇಲ್ಜಾತಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು. ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ “ಆಧುನಿಕ ಕುಮಾರಿ”ಯ ಸಂರಚನೆಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಭಾರತೀಯ ನಾರಿತ್ವದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ, ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿಯಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾದ ಎಳೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ಸಂಭ್ರಮಿಸುವಿಕೆಯ ಕುರಿತು ತೀವ್ರ ವಿವಾದ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾದ ಸಂರಚನೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೇರಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಸ್ವರೂಪವು ಹೆಚ್ಚು ಭಾವಸಂಕೀರ್ಣವೂ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟದ್ದೂ ಆಗಿವೆ. ಪ್ರದೇಶ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು

ಭೂಗೋಳ ಸಂಧಿಸುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ (ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್) ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯತೆಯ ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಲಪಂಥೀಯ ಹಿಂದು ಹಾಗೂ ಎಡಪಂಥೀಯ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿಗಳಿಬ್ಬರಿಂದಲೂ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ವಿಶ್ವಸುಂದರಿ (ಮಿಸ್ ಯುಮಿವರ್ಸ್) ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜಾಗತೀಕರಣ ವಿರೋಧಿ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಕವೂ ಹಟಮಾರಿಯೂ ಆದ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕೀಯವು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಕುರಿತಾದ ಪುರುಷರ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಂಗುಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಓಡಾಡುವ ಎಳೆಯ ತರುಣಿ ಒಬ್ಬಳ ಕಥಾನಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನಂತರ ಆಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದತ್ತ ಕರೆತರಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಮನರಂಜನಾ ಸಿನಿಮಾ “ಡಾಲರ್” (ನಿರ್ದೇಶನ ಜೋಸೆಫ್ 1993) ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣಗೊಂಡದ್ದು ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಟ್ಟಾಯಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಿರಿಯನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕುಟುಂಬವೊಂದು ವಲಸೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಪರದಾಟವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಗನನ್ನು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನೋಡಲು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಅಜ್ಜಿ ಒಬ್ಬರ ಸುತ್ತಲೂ ಈ ಕಥೆ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ. ಎಸ್ಕಲೇಟರ್‌ಗಳು, ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವ ಮಾಲ್‌ಗಳು, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ ಸುರಂಗ ಮೆಟ್ರೋದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಅಜ್ಜಿಯು, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಮಗನ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವು ವಿಘಟನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಈ ವಿಘಟನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸೊಸೆಯು ದುರಾಸೆಯ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಬಳ ಬರುವ ದಾದಿಯಾಗಿದ್ದು, ಕುಟುಂಬದ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ರೋಷಾವಿಷ್ಟಳಾಗಿ ಅತ್ತೆಗೆ ಹೊಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆಯ ಮಗ, ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಹಾಗೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬ 10 ವರ್ಷದ ಮಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಬಂಡುಕೋರಳಾದ, ತುಂಡು ಲಂಗ ಧರಿಸುವ, ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆಯ ಮಗಳು ತನ್ನ ಕರಿಯ ಗೆಳೆಯನೊಂದಿಗೆ ಬಾರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಾಟವಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಕಥನವು ಅಮೆರಿಕವು ವರ್ಣಾಂಧತೆಯೂ ಅಪರಾಧವೂ ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಳ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ

ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಹಿಡಿತಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೆನೆಸಾಡುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುವ ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯು ಅರ್ಥವಾಗದ ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆಯ ಬಂಡಾಯಗಾರ್ತಿ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಾಗದ ಕುಟುಂಬದ ಅಜ್ಜಿಯು, ಕೇವಲ (ಅದು ಹೇಗೋ ಏನೋ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲ) ತನ್ನ ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆಯ ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆತನಾದರೋ ರೌಡಿ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಗಳಿಂದ, ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಸೆಳೆತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಜ್ಜಿಯ ಭಾಷಣಗಳನ್ನಂತೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳ ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿದ್ದ ಆಫಿಕ್‌ನ್ ಅಮೆರಿಕ್‌ನ್ ಹುಡುಗನು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಒತ್ತೆಯಾಳಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸೋದರಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗನು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬಂದ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದ ತಂದೆಯು, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧರಿಸುವ ಕುಪ್ಪುಸ ಮತ್ತು ಉದ್ದ ಲಂಗ ಧರಿಸಿದ ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವಳನ್ನು “ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಾದಿ”ಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮಲಯಾಳಂ ಮನರಂಜನ ಚಿತ್ರವಾದ ಪವಿತ್ರಂ ನಲ್ಲಿ (ನಿರ್ದೇಶನ: ಕುಮಾರ್, 1994) ಇಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೀವನಪದ್ಧತಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಾಯರ್ ಕುಟುಂಬವು (ತರವಾಡು) ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ರದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವು ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ತರವಾಡು-ಶೈಲಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರು ಬೆಳೆದ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಆಗಷ್ಟೇ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಮಲಯಾಳಂ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ನಟ ಮೋಹನ್ ಲಾಲ್ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು, ಆತ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ವೈದ್ಯನಾದ ದೊಡ್ಡ ಮಗನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ದುರಂತವೆಂದರೆ ಪ್ರಸವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ಮಡದಿಯ ಅಗಲುವಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಗಳಾದ ಕೊಚ್ಚು (ಎಂದರೆ ಪುಟ್ಟ ಮಗು) ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನ ರಮ್ಯವಾದ ಸರಳವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿರುವುದು ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ, ಆತನನ್ನು ಅವಳು ಚೇಟನ್ (ಅಣ್ಣ) ಮತ್ತು

ಅಚ್ಚನ್ (ತಂದೆ) ಎಂಬ ಎರಡೂ ಅರ್ಥಗಳು ಸೇರುವಂತಹ ಆಕೆಯೇ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಪದವಾದ ಚೇಟಚ್ಚನ್ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಚಿತ್ರದ ಪ್ರಥಮಾರ್ಥವು ಕೊಚ್ಚು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಮೈನೆರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಂಗಸರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರದ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವು ನಗರದ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೊಚ್ಚುವನ್ನು ಅವಳ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಅತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯ ನಂತರ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಲೆಂದು ಕಳಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.. ತಾನೇ ಒಬ್ಬ ಅತ್ತೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಆ ಅತ್ತಿಗೆಯು ಕೊಚ್ಚುವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಡು ಲಂಗ, ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳು ಹಾಗೂ ಶೃಂಗಾರ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಕೊಚ್ಚು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಪಾದ ಉದ್ದ ಲಂಗ ಮತ್ತು ಕುಪ್ಪುಸವನ್ನು ತೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಋಷಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅತ್ತಿಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಚಿತ್ರದ ಉಳಿದ ಭಾಗವು ಕೊಚ್ಚು ಕಾಲೇಜಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವುದು, ಕುಡುಕ ರೌಡಿಗಳಾದ ಗಂಡು ಹುಡುಗರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು, ಈ ರೀತಿಯ ಅಧಃಪತನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅಪಮಾನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ತನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಚೇಟಚ್ಚನ್ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅವಳು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ತುಂಡು ಲಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉದ್ದ ಲಂಗದ ಉಡುಪಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾಳೆ.

ಸಮಕಾಲೀನ ಮಲಯಾಳಂ ಚಿತ್ರರಂಗವು 'ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ' ಮತ್ತು 'ಆಧುನಿಕತೆ'ಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಒಂದು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಸಿನಿಮಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕೀಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನತೆ ಮತ್ತು ನಾಯರ್ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯ ಕುರಿತಾದ ಸವಿ ನೆನಪಿನ ಭಾವ ಇವುಗಳ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಪದೇಪದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಿಂದೂ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೇರಳೀಯತೆ ಅಥವಾ ಮೇಲ್ವಾತಿ ನಾಯರ್ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆನಪಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವುದರ ಕುರಿತು ಚಲನಚಿತ್ರ ವಿಮರ್ಶೆಯು ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದೆ (ರಾಮಚಂದ್ರನ್, 1995). ಆದ್ದರಿಂದ ೧೯೯೦ ದಶಕದ ಕೊನೆಯ

ಹಾಗೂ -೧೯೭೦ರ ದಶಕದ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಗ್ರಾಮ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಮಾದರಿ ರೈತ ಸಮುದಾಯದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಏಕರೂಪದ ಕೇರಳದ ಭೂತಕಾಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅದೇ “ಹಳ್ಳಿ” ಯನ್ನು ನಾಯರ್ಮಯವಾದ ಪರಿಸರವಾಗಿ ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಮಾದರಿಯ ಪರಿಸರವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನತೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದರು ಸಹ ನಾಯರ್ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಿ ಅರುಣಿಮಾ ವಾದಿಸುವಂತೆ “ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸವಿನೆನಪು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗಂಡಸರ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆತಂಕಗಳೂ ಅಂತೆಯೇ ಬದಲಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಎಂಬುದು ಬಹುತೇಕ ಬಾರಿ ಲಿಂಗಾನುಸಾರಿಯಾಗಿ ಹಳೆಯದನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ನಾಯರ್ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ಗಂಡಸರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲೂ ಪಿತೂರಿಯಲ್ಲೂ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ”.

(1995, 165).

ಈ ಧೋರಣೆಯು ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಗಿಂತ ಪವಿತ್ರಂ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪದಶಃ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯ ಸಾವಿನಿಂದಾಗಿ ಕೊಚ್ಚು ಆಕೆಯ ಸಹೋದರ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಯಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಪಾತ್ರವಿರುವ ನಾಯರ್ ಹೆಂಗಸೆಂದರೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಅತ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ಅತ್ತೆ. ಅವಳಾದರೂ ಕೊಚ್ಚುವನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. ಇಂಥದ್ದೇ ರೀತಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆನಪು ಡಾಲರ್ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಯರ್ ಭೂತಕಾಲದ ಕುರಿತು ನೇರವಾಗಿ ಸವಿನೆನಪಿನ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಕೇರಳದ ವಲಸೆ ಹೋದ ಜನರ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು, ಉದ್ದ ಲಂಗ ಧರಿಸಿದ ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಕೇರಳ ಎಂಬ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯ ಆವರಣದ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದು ಸಂಕಥನದಲ್ಲಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೀಲಿ ಕೈಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾಲರ್ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಂ ಈ ಎರಡೂ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಸಹ, ಒಂದೆಡೆ ಉದ್ದ ಲಂಗ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ತುಂಡು ಲಂಗ ಇವುಗಳನ್ನು “ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ” ಮತ್ತು “ಆಧುನಿಕತೆ”ಯ ಎರಡು ಧ್ರುವಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ ನಿರೂಪಿಸಲು ಹೆಣ್ಣಿನ ಶರೀರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯೂ ಚಲನಚಿತ್ರದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತಿರುವುಗಳು ಕೂಡ ಈ ಯುಗಳ ಮಾದರಿಯ ಎರಡು ವಿರುದ್ಧ ಬಿಂದುಗಳ ನಡುವೆ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ. ಡಾಲರ್ ಸಿನಿಮಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಲಂಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡ, ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೀಕರಣಗೊಂಡ, ಆಧುನಿಕಳಾದ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳನ್ನು ಉದ್ದ ಲಂಗ ಧರಿಸಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಯಾದ ಚಿಕ್ಕಮಗಳು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಪವಿತ್ರಂ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿಯು ಅಪಾಯಕಾರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಬೇರಿಗೆ ಮರುಳುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಫ್ಯಾಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ- ಉದ್ದ ಲಂಗದಿಂದ ತುಂಡು ಲಂಗಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಉದ್ದ ಲಂಗಕ್ಕೂ ಪದೇಪದೇ ಬದಲಾಗುವ- ಮಾದರಿಯ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಚೂಡಿದಾರ್ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಯಾವುದೇ ಸೂಕ್ತ ರಾಜಿಸೂತ್ರದ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ತಾತ್ವಿಕ ಅಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಉದ್ದ ಲಂಗ ಮತ್ತು ತುಂಡು ಲಂಗಗಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಮತ್ತು 'ಆಧುನಿಕ' ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಎಂಬ ಎರಡು ಧ್ರುವಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಈಗ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಆಧುನಿಕ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೋ ಹಾಗೂ ಯಾವುದು ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜು, ಕಚೇರಿ, ರಸ್ತೆ, ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ಚೂಡಿದಾರ್ ಧರಿಸುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶರೀರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಪುರುಷರು ಹೊಂದಿರುವ ಆತಂಕಗಳಿಂದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಇಂತಹ ಚಲನಚಿತ್ರದ ಪ್ರಾತಿನಿಧೀಕರಣಗಳು, ಒಂದೋ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಖಾಸಗಿಯಾದ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆದು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸಾಗುವ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೆಲವು ಮಲಯಾಳಂ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಕುರಿತಾದ ಈ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪರಿವೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಪ್ರಧಾನ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಶರೀರಗಳಿಗೆ ಒಂದೋ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆಧುನಿಕ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಡಿಗೆ ಉಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಕೇರಳದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ, ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು, ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿರಬಹುದು, ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಿರಬಹುದು, ಗುಮಾಸ್ತರಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹುಡುಗಿಯಿರಬಹುದು, ಅವರು ಯಾರೂ ಸಹ ಕುಪ್ಪುಸ ಮತ್ತು ಉದ್ದ ಲಂಗವನ್ನಾಗಲಿ ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಅಥವಾ ತುಂಡು ಲಂಗಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

ತೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಆಯ್ಕೆ ಚೂಡಿದಾರ್ ಅಥವಾ ಸಲ್ವಾರ್ ಕಮೀಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಉಡುಪೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಷರಾಯಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೊಣಕಾಲವರೆಗೂ ಬರುವ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.²¹ ಕಳೆದ 15 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಚೂಡಿದಾರ್ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸುವುದು, ಅಚ್ಚರಿಕರವೆಂಬಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಉತ್ತರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಚೂಡಿದಾರ್ ಅನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸುವರಾದರೂ ಮತ್ತು ಅದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ಮರೆಯಾಗಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರಾದರೂ, ಅದು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಫ್ಯಾಷನ್ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಎಂಬ ಸರಳವಾದ ಯುಗಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದೆ.. 1930ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಯ ಸೀರೆಯು ಕೇರಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆಯೇ ಈಗ ಚೂಡಿದಾರ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಅದು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ “ಫ್ಯಾಷನ್” ಮಾಡುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಉಡುಪಾಗಿದ್ದದ್ದು ನಂತರ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ ಆಧುನಿಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಇತರ ವರ್ಗಗಳ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿಯೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು.²² ಮೇಲ್ವರ್ತಿ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ನವೀನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಡಗಡೆಯ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಸೆರಗನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದೇ ವಸ್ತ್ರದ ಸೀರೆಯು, ಪ್ರಧಾನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶೈಲಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದು ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿತು.²³ ಉದ್ದ ಲಂಗ ಮತ್ತು ಕುಪ್ಪುಸದ ಬದಲು ಚೂಡಿದಾರನ್ನು ಧರಿಸುವ ತರುಣ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಅದು ತಮಗೆ ಒಂದು ಭಾರತೀಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಉಡುವುದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಬಂದಿದೆ. ಇದು ಅವರನ್ನು ಉದ್ದಲಂಗ, ಕುಪ್ಪುಸ ಧರಿಸುವ ಹಳೆಯ ಮಾದರಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಲಂಗ ಧರಿಸುವ ಆಧುನಿಕತೆ ಎಂಬ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗುವ ವಿಪರೀತವಾದ ಲೈಂಗಿಕೀಕರಣದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ಖಾಸಗಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು 1920ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ಗಡಿಗಳನ್ನು ದಾಟಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ “ಗೌರವಾರ್ಹತೆ” ಮತ್ತು “ವಿಧೇಯತೆ” ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ.²⁴ ಚೂಡಿದಾರ್ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಸ್ತ್ರೀತ್ವವನ್ನು ವಿಧೇಯತೆ ಹಾಗೂ ಗೌರವಾರ್ಹತೆಯ ಎಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ರೂಪಿಸುವ ಯತ್ನದ ಸಾಕಾರ ರೂಪವಾಗಿದೆ- ಅದು ಹೆಂಗಸರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೆ ಮಿತಿಯನ್ನೂ ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೊಳಗಾಗಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕತೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವಂಥದ್ದು, ಚೂಡಿದಾರದ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಣಗಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು ಅದರಿಂದಲೇ.²⁵ ಕೇರಳದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸ್ಮಿತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾವಡ ಬದಲು ಚೂಡಿದಾರ್ ಬಂದಿದೆ ಎಂದೂ, ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಉಪಗ್ರಹ ವಾಹಿನಿಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಚೂಡಿದಾರ್ ಮುಖ್ಯ ಸೂಚಕವಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದ ವಾಸದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನನಗೆ ಚೂಡಿದಾರ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಒಬ್ಬ ವಿದೇಶದಿಂದ ಬಂದ, ಅತಿಯಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ, ಅನಿವಾಸಿ ಭಾರತೀಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕುರಿತಾದ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ತುಂಬಿದ ಮಾದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಏಗಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಪುರುಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ನನ್ನ ಅಮೆರಿಕನ್ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಅಣಕಿಸುತ್ತ ಮತ್ತು ನಾನೇಕೆ ತುಂಡು ಲಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗಳಿಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಈ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಲು, 'ಚೇಚಿ' ಅಂದರೆ ಅಕ್ಕ ಎಂಬ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮತ್ತು ನಾನೊಬ್ಬ ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹೊರಗಿನವಳಾಗಿದ್ದು, ಸುತ್ತಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಅನೇಕ ತರುಣಿಯರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಅಕ್ಕನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ,

ದೋಷರಹಿತವಾದ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತರುಣರೊಂದಿಗೂ ತಮಾಷೆಯನ್ನು
 ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡೆ, ಅದು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ
 ಸಂಬಂಧಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ನೆರವಾಯಿತು. ಉಡುಪಿನ
 ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಯಿತೆಂದರೆ ನಾನು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ
 ಮಾತ್ರ ಸೀರೆ ಉಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಸದಾ ಕಾಲ ಉಟ್ಟರೆ ಮಹಿಳಾ
 ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ತುಂಡು ಲಂಗ ಅಥವಾ ಜೀನ್ಸ್ ನಂತೆ
 ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಶೈಲಿಯದು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಡದೆ, ತೀರಾ
 ಅಲಂಕಾರಿಕ ಅನಿಸದಿದ್ದ ಸರಳ ಹತ್ತಿಯ ಚೂಡಿದಾರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಾನು ಆಧುನಿಕ ಮತ್ತು
 ವಿಧೇಯ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುವಂತಹ ಗೌರವಾರ್ಹ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.
 ನನ್ನ ಉಡುಪು ಚರ್ಚೆಗೆ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತರುಣಿಯರ ನಡುವೆ. ಕೆಲವರು
 ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಧೋರಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ನಾನು ವಿಧೇಶದಿಂದ ಬಂದ
 ಬೇರೆಯವರಂತೆ ಗೆಮ - ಅಂದರೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಅತಿ ಸರಳತೆಯೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೀಯ
 ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನೇಕೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಸುಂದರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಧರಿಸಬಾರದು?
 ನಾನೆಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ?
 ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಧೇಶದಿಂದ ವಾಪಸ್ ಆಗಿರುವ ನಾನು ಖಾದಿಯ ಹತ್ತಿ ಬಟ್ಟೆಗಿಂತ ಬೇರೆ
 ಏನನ್ನಾದರೂ ಉಡುವ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವಂಥವಳಲ್ಲವೇ? ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಅನ್ನು ತೊಟ್ಟರೆ
 ತಪ್ಪೇನಿದೆ?

ಚೂಡಿದಾರ್ ಧರಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದ ಸಹ ನಿವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ
 ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಉರುಳಿದ ನಂತರ, ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಯೊಬ್ಬರು
 ನನ್ನ ಬಳಿ ಸಾರಿ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದರು.
 ಆಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆಕೆ ನಾನು
 ತುಂಬಾ “ತೆರೆದುಕೊಂಡ” ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (ತುರನ್ನ) ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರು: ನಾನು
 ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನರತ್ತ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತಾ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿನ
 ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಆಕೆ ನನಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಆಕೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಕಠೋರವಾಗಿಯೇ “ಇಂತಹ ವರ್ತನೆ ಚಿಕಾಗೋದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದು ಆದರೆ ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
 ಅಲ್ಲ. ಇದು ಕೆಟ್ಟ ಚುಡಾಯಿಸುವಿಕೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಕೊಟ್ಟಂತೆ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವಾಗ, ಬಸ್

ಸ್ವಾಪ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ, ಬಸ್ ಅಥವಾ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ಅದು ಲೈಂಗಿಕವಾದ “ರೇಗಿಸುವಿಕೆಗೆ” ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದಂತೆ.” ಆಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು, ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ನೋಡಬಾರದು, ನಾನು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕೊಂಚ ಕೆಳಕ್ಕೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು, ಚೀಲವನ್ನಾಗಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾಗಲಿ ನನ್ನ ಶರೀರದ ಒತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನದು ಔದುಕಂ ಶೈಲಿ ಆಗಿರಬೇಕು. ಔದುಕಂ ಎಂಬ ಮಲಯಾಳಂ ಪದದ ಅರ್ಥ “ತನ್ನೊಳಗೆ ಇರುವುದು”, “ಮುಚ್ಚಿರುವುದು” ಎಂದು ಆಗಬಹುದು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ “ಗಂಭೀರತೆ” ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ನನಗೊಂದು ಆವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಳಾದೆ.

ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ಚೂಡಿದಾರ್ ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸರಳವಾದ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ “ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕ”ದ ಕುರಿತಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ವಸ್ತ್ರವು ಆಧುನಿಕವಾಗಿದ್ದು, ಗಂಭೀರವಾದದ್ದು ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಉದ್ದ ಲಂಗ (ಪಾವಡ) ಮತ್ತು ಕುಪ್ಪುಸವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ತರುಣಿ ಒಬ್ಬಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ “ಔದುಕಂ” ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವಳು ಆಧುನಿಕ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಡುಲಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೇ ನಡೆದಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು “ಆಧುನಿಕ” ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆಕೆ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಪುರುಷ ವರ್ತನೆಗೆ ತಪ್ಪದೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಚೂಡಿದಾರ್ ಬಹಳ ಸರಳವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೇನೂ ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಆತ್ಮನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತರುಣಿಯರಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಣಾಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ಓಡಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ “ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕ” ಎಂಬ ವಿಭಾಗೀಕರಣವು ತುಂಬಾ ಸುಭದ್ರವಾದದ್ದೇನು ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಹ ಅನುಭವಿಸುವ ಅಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಬಲಿಪಶುವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾಡನ್, ಔದುಕಮ್ ಮತ್ತು “ಆಧುನಿಕ” ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಉಡುಪಿನ

ಶೈಲಿಯ ಮೂಲಕ ಮೂರ್ತರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಅವು ಕೇರಳದ ಸ್ಥಳೀಯ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾದರಿಯ ಅಥವಾ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕತೆಗೊಂಡ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಾದರಿಯೊಂದರ, ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಚರ್ಚೆಯು ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಭಾಗದ ಗುಣವೂ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತಾದ ಯಾವುದೇ ಚರ್ಚೆಯು, ಮಹಿಳೆಯ ಶರೀರವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ, ಗಾಢವಾಗಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದ, ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತೆ, ಅದರ ಕಾಲ, ದೇಶಬದ್ಧ ಚಲನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡಲೇಬೇಕು.

“ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವ ನಾಡನ್ ಎಂಬುದು ನಾಡು ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವು “ಸ್ವಂತ” ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ “ಮನೆ” ಎಂದು.²⁶ ಗಾಢವಾಗಿ ಸ್ಥಳ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು, ಯಾವುದಾದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮದಲ್ಲದ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ನಾಡು ಯಾವುದು ಎಂದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ (ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಪರಿಚಯವಾದಾಗ ಕೇಳುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ) ಅದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಕೇರಳದ ಭೂಗೋಳದ ಸ್ಥಳೀಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅರ್ಥವು ನೀವು ಒಳನಾಡಿನವರೇ ಎಂದು ಅಥವಾ ನೀವು ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಯವರೇ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಬರಬಹುದು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ನಾಡು ಎಂಬ ಪದವು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿ (ನಾಡನ್ ಪುರೆತ್ತು)ಎಂದೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವು, ಮೂಲ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು ಎಂದು ಆಗುವಂತೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೀತಿ (ನಾಡನ್ ರೀತಿ) ಎಂದೂ ಆಗುವುದರಿಂದ ನಾಡನ್ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ಬಳಸಿದಾಗ ಅದು ಬರೇ ಜನ್ಮಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸವಿನೆನಪಿನ ತರ್ಕದಲ್ಲಿ ನಾಡು ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲದತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಎಂಬುದು ಸಹ ಇಂಥದೇ ಒಂದು ಪದವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲದ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುವ ಜಿಗಿತ ಎಂಬಂತೆ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಪದವು ಆಧುನಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಪರಸ್ಪರ ಸಮ್ಮಿಲನದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲ ದೇಶದ ಚಲನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯವಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ನಡುವಿನ

ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಭೂತ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಸಹಿತ ಭವಿಷ್ಯ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಎಂದಾಗ ಅದು ವರ್ತಮಾನ ಸಹಿತ ಭವಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಎಂಬ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪವಿತ್ರನ್ ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿನ ಆತಂಕ ತುಂಬಿದ ಆಧುನಿಕ ಪುರುಷ ಪಾತ್ರವು, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಉದ್ದ ಲಂಗ ಮತ್ತು ಕುಪ್ಪುಸವನ್ನು ತೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಶರೀರವನ್ನು, ಕೇರಳದ ನಾಡು ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ “ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ” ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಉಚ್ಚಾಟಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಲಾಗದಷ್ಟು “ಆಧುನಿಕ” ಎನ್ನಿಸುವಂತಹ ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರವೊಂದನ್ನು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಅಪಾಯಕಾರಿ “ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ” ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಔದುಕಮ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಕಾಲ ದೇಶದ ಆಯಾಮಗಳಿಲ್ಲ. ಅದು, ವಾಸ ಮತ್ತು ವರ್ತನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶ, ಕಾಲದ ಜಾಲಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವನತಮುಖಿಯಾದ, ಕೈಗಳನ್ನು ಬೀಸದೆ ದೇಹದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ, ನೋಟವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹರಿಸಿದ ಒಂದು ದೇಹವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೊರಗಿನ ಯಾವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಆಕೆಯ ಶರೀರದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶೀಯವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿಯಾದ ಆಧುನಿಕತೆ, ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ರಾಜಿ ಏನಿರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಪರಿಹಾರವೂ ಸಹ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪದಶಃ ವಿನಯಶೀಲೆಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ನಿದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯತೆಯು ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ನಾರಿತ್ವದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪುರುಷತ್ವದ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಈ ಸಂಗತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಪುರುಷತ್ವದ ಕುರಿತಾದ ಸಮಗ್ರ ಚರ್ಚೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಪವಿತ್ರಂ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪುರುಷತ್ವಗಳ ಉಡುಪಿನ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಪ್ರಾತಿನಿಧೀಕರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು. ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಚೆ ಅಥವಾ ದಟ್ಟಿಯುಟ್ಟ “ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ” ಎಂದು ಮಾದರೀಕರಿಸಿದ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಹೋದರನನ್ನು ಮತ್ತು ನಗರದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನಾಗಿರುವ, ಪ್ಯಾಂಟನ್ನು ಧರಿಸುವ ಸಹೋದರನನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ವಿಭಿನ್ನತೆಯು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಕೇತೀಕರಿಸಿದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಪುರುಷತ್ವಗಳ ನಡುವಿನ ವೈರುಧ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಭೇದವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತರುಣನನ್ನು ನಾಡನ್ ಎಂದಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ “ಆಧುನಿಕ” ಎಂದಾಗಿಯೋ ಹೆಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಬೂರ್ಜ್ವಾ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದ ಗಂಡಸನ್ನು ಔದುಕಮ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಗೌರವಾರ್ಹ “ಆಧುನಿಕ” ಗಂಡಸನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಔದುಕಮ್ ಎಂಬ ಪದವು ಹೇಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಲಿಂಗತ್ವದ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆತ್ತ್ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಂಭೀರ ಹುಡುಗಿಯ ವರ್ತಮಾನೀಕೃತ ತೊಡಗುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಮ್ಮೆದುರು ಸ್ಥಳೀಯತೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಶರೀರ ರಾಜಕೀಯವು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕ ಹುಡುಗಿಯ ಚಿತ್ರಣವು, ಖಾಸಗೀಕರಣಗೊಂಡ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಭೂತಕಾಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಲೈಂಗಿಕೀಕೃತ, ಗಡಿಗಳನ್ನು ದಾಟುವ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರವನ್ನು ತಾಣವಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ನಾರಿತ್ವದ ಭೂತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಥಳಬದ್ಧವಾದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕತೆಗಳು, ಆದರೆ ಚೆತ್ತ್ ಶೈಲಿಯು ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯ ಭೂತ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು, ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಪುರುಷತ್ವವು “ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ” ಮತ್ತು “ಆಧುನಿಕತೆ”ಯ ಕುರಿತಾದ ಕಾಲ, ದೇಶ ಬದ್ಧವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಚೇತುವಿನ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವು ಗುರಿರಹಿತ ಅಲೆದಾಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಆ ಒಂದು ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಋಷಿಗಾಗಿನ ಅಲೆದಾಟವು ಸುಭದ್ರವಾದ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಗೌರವದತ್ತ ಮತ್ತು ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೊಂಡೊಯ್ಯದೆಯೂ ಇರಬಹುದು; ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕತೆಯ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು, ಅದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಿತಿಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದೇವನ್ ತನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಅವನಿಗೆ ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯ ಹುಡುಗಿ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಇದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ: “ಚೆತ್ತ್ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯು ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ... ಆಕೆ ಬಹಳ ವಿಪರೀತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ... ಎಲ್ಲರತ್ತಲೂ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ... ವಿಪರೀತವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಉಹಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿ .. ಅವಳು ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ..

ಅವಳು ವಿಪರೀತ ಗದ್ದಲ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ”. ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಭೀರ ಹುಡುಗಿ ಎಂದರೆ,
“ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವಳಲ್ಲ. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಓಡಾಡುವುದಲ್ಲ. ಅವಳು
ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಾಡುವುದಿಲ್ಲ”.

ಗಂಭೀರ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂಬ ಶಾರೀರಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು
ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಮರ್ಥಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಆಕೆಯ
ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಂತಹ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಗುರಿಯನ್ನು
ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನವಾದ ರೀತಿಯ ಅಲೆದಾಟದ ಧ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ
ತರುಣರಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು
ಓಡಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಗಂಭೀರ ಹುಡುಗಿ ಎಂಬುದರ ಕಲ್ಪನೆ
ಏನೆಂದರೆ, ಆಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಖಾಸಗಿಯಾದ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಓಡಾಡಬೇಕು. ಚೆತ್ತವಿನ ಪುರುಷತ್ವ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ,
ಆದರೆ ಗಂಭೀರೆಯು ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪುರುಷತ್ವದ ಅಂತರಂಗವು
ಪುರುಷತ್ವದೊಳಗೆ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ
ಹೆಂಗಸರೊಳಗೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕತೆ ಮತ್ತು
ಖಾಸಗಿತನದ ನಡುವಿನ ವೈರುಧ್ಯವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, ಅದು ಒಂದು
ನಿರಂತರವಲ್ಲದ, ತುಂಡುತುಂಡಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ
ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಬಲ್ಲ ಸೌಹಾರ್ದಮಯ , ಸಾರಭೂತ
ಲಿಂಗತ್ವ ಅಸ್ಮಿತೆಗೆ ಜಾಗವೇ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ “ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕ”ದ ಶೈಲಿಯು
ಅಚ್ಚೊತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ
ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡಬಹುದು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿನೋದ, ಮುಜುಗರ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣ

ಚೆತ್ತ ಶೈಲಿಯ ಪುರುಷತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಫ್ಯಾಷನ್‌ಗಳು ಸಮ್ಮಿಲನಗೊಂಡಿವೆ; ಅವುಗಳೆಂದರೆ
ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಧೋರಣೆ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು
ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವ ರೀತಿ. ಆದರೆ
ಚೆತ್ತ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಅಭದ್ರವಾದ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ
ವಿಫಲವಾಗಬಹುದು. ನಾನು ಕೆಳ-ಜಾತಿ/ ಕೆಳ-ವರ್ಗದ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ
ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಋಷಿ ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಭದ್ರವಾದ ಉತ್ತಮ

ಜೀವನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲವೊಂದು ಅಭದ್ರತೆಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕಾಲೇಜಿನ ವಾಸ್ತವಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೆಂದರೆ, ಅದು ತರುಣರಿಗೂ ತರುಣಿಯರಿಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಚಲನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತರುಣರು ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಷನ್ನಿನ ನಡುವಿನ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ರಚನೆಗಳು, ತರುಣರಿಗೆ ಮತ್ತು ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೇಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಿಂಗತ್ವ ಮಾದರಿಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡತೊಡಗುತ್ತೇವೆ.

ಕಾಲೇಜು ಇರುವ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತರುಣ-ತರುಣಿಯರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಲು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಬೆರೆಯಲು, ಕೌಟುಂಬಿಕೇತರವಾದ, ವಿಭಿನ್ನ ಲಿಂಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಹತ್ತಿರ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ತಾಣಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವು ನಿಜ, ಆದರೆ ಅವು ಸಾಕಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಯುವಸಮುದಾಯದವರು ಬೆರೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾಲೇಜಿನ ಸುತ್ತಲಿನ ಸ್ಥಳಗಳು, ರೈಲುಗಳು, ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣಗಳು, ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಬಸ್ಸುಗಳು ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೆಚ್ಚು ಸಾಹಸಿಗಳಾದವರು ರೆಸ್ಪೋರೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಪಾರ್ಲರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆತರೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಹಸಿಗಳಾದವರು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳಗಳು ಸುಭದ್ರವಾದವು ಅಥವಾ ಚೆಲ್ಲಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತವು ಎಂಬುದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸ್ಥಳಗಳು ಆನಂದ ಮತ್ತು ಅಪಾಯ ತುಂಬಿದ ಒಂದೇ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅಥವಾ ವಿಭಿನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತರುಣರ ನಡುವಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಧಿಸುವಿಕೆಯ ತಾಣಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಹೇಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಈ ಸ್ಥಳಗಳು ತರುಣರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸ್ನೇಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಣಯದ ತಾಣಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆರೆಯುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಮುಜುಗರದ ಕುರಿತಾದ ತಮಾಷೆಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು. ಈ ಕಥೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಋಷಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಪಾಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ.

1980 ಮತ್ತು 1990ರ ದಶಕಗಳ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇದ್ದ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರದರ್ಶನ ಪರಂಪರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ವೈನೋದಿಕ ಕಥೆಗಳು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈನೋದಿಕ ಕಾಮಿಡಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ರೋವೆನಾ (2002) ಚಲನಚಿತ್ರವು, ಒಂದು ಅನುಕರಿಸುವ ಮಾದರಿಯ (ಮಿಮಿಕ್ರಿ) ವೈನೋದಿಕವೊಂದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತರುಣರು ಅಥವಾ ಒಂದು ಗುಂಪು ತರುಣರು ಮಾತಿನಲ್ಲಾಗುವ ಎಡವಟ್ಟು ಹಾಗೂ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಎಡವಟ್ಟುಗಳನ್ನು, ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು 1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಥಾಪ್ರಸಂಗಮ್ ವಾಚಿಕದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕಥಾಪ್ರಸಂಗಮ್ ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತ, ಹಾಡುತ್ತ, ಪದ್ಯವನ್ನು ವಾಚಿಸುತ್ತ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಕಥನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಫ್ಯಾಶನ್ ಶೋಗಳಂತೆ ಇಂತಹ ಮಿಮಿಕ್ರಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಸಹ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಮಾರಂಭಗಳು ಮತ್ತು ಯುವಜನ ಉತ್ಸವಗಳ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾದವು ಮತ್ತು ಈಗ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ಭಾಗವೂ ಆಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಕಾಮಿಡಿ ಚಿತ್ರಗಳ ನಟರು ಮೊದಮೊದಲು ಬಂದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಿಮಿಕ್ರಿ ಪೆರೇಡ್ (ನಿರ್ದೇಶಕ - ತುಳಸಿದಾಸ್ 1991) ನಂತಹ ಮುಖ್ಯ ಕಾಮಿಡಿ ಚಿತ್ರಗಳ ನಾಯಕರೂ ಆದರು. ಈಗ ಮಿಮಿಕ್ರಿ ಪ್ರದರ್ಶನವೆಂದರೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಟಿವಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುವ ದೈನಂದಿನ ಎಡವಟ್ಟುಗಳು, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತಹ ಗೊಂದಲ ಹಾಗೂ ಎಡವಟ್ಟುಗಳು- ಇವುಗಳನ್ನು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ತರುಣರು ಅಭಿನಯಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಈ ಕಲಾ ಮಾದರಿಯ ದೈನಂದಿನ ಸಂಕೀರ್ಣ ರೂಪವೆಂದರೆ, ಅದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಮುಜುಗರದ ದೃಶ್ಯಗಳು, ಇದನ್ನೇ ಚಿಮ್ಮಲ್ ಎನ್ನುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೈರಳಿ ಉಪಗ್ರಹ ಟಿವಿ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆ ಇರುವ ಚಿಮ್ಮಲ್ ಎಂಬ ಟಿವಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿರಿ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕಾಮಿಡಿ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ತಮಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾದ ಮುಜುಗರದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ರೋವೆನಾ, 2002, 161). ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಚಿಮ್ಮಲ್ ಅನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ನಮೂನೆಯ ವೈನೋದಿಕಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಸಿನಿಮಾ ಅಥವಾ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಚಿಮ್ಮಲ್ ಎಂದರೆ, ಅದು ಅದರ ತಮಾಷೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (ರೋವೆನಾದಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮಲ್ ಎಂದರೆ ಗಂಡು ಹುಡುಗರ ನಡುವೆ

ಇರುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.)²⁷

ಅನೇಕ ಬಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ , ನಮ್ಮ ಹರಟೆಗಳು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಾವು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಡೆಯುವ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಚಮ್ಮಲ್ ಘಟನೆಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಮುಜುಗರವಾಗುವಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು— ಅನೇಕ ಹಾಳೆಗಳಿರುವ ಕಡತವೊಂದನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಎದುರು ಬೀಳಿಸಿಬಿಡುವುದು, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾತಿನ ಎಡವಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಿಪರೀತ ಆತಂಕದಲ್ಲಿದ್ದು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ತಪ್ಪಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಮುಂತಾದವು. ನಾನಂತೂ ಮಲಯಾಳಂ ಪದಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕೊನೆ ಇಲ್ಲದ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ತುಂಬಾ ಚಮ್ಮಲ್ ಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂಥದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಯಾವುದೋ ದೃಶ್ಯವು ಅದೆಷ್ಟು ಅಸಂಬಂಧವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದು ಅನುಭವಿಸುವವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮುಜುಗರದ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಮಾ, ತಾನು ಗುಮಾಸ್ತೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ವಾಪಸ್ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಬಾಗಿಲಿನೊಳಗೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಆ ದಿನ “ನನ್ನ ಜನಗಳು” ಆಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಚಮ್ಮಲ್ ಉಂಟು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳು, ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ಗಂಡಸರು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರು -ಅವರನ್ನು ಸಾಹೇಬ್ ಮತ್ತು ಮೇಡಂ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು - ಅವರ ಕುರಿತಾದ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಹುತೇಕ ಬಾರಿ ಈ ಕಥೆಗಳು ಭಾಷೆಯ ಎಡವಟ್ಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ತಲೆಕೂದಲು, ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಮೈಬಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ವೇಷಭೂಷಣದ ಕುರಿತಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ದಿನ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಚಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಬ್ರಾ ಅನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಳು ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಇತರ ಕೊಠಡಿ ಸಹವಾಸಿಗಳು ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೂ ಕೂಡ, ಅವಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬ್ರಾ ಮತ್ತು ಕುಪ್ಪುಸ ಎರಡರ ಮಧ್ಯೆ ತಾನು ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಹೆಂಗಸು ಸೀಮಾಳ ಮೇಜಿಗೆ ಬಂದು ತನಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು.

ಮೊದಲಿಗೆ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಉಡುಪನ್ನು ನೋಡಿ ಆಘಾತಕ್ಕೊಳಗಾದ ಸೀಮಾ ನಂತರ ತೀವ್ರವಾದ ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ 'ಚುಮ್ಮಿ' ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಆಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀಡುವಾಗಲೂ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗೊಂದಲಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಚುಮ್ಮಿ ಭಾವನೆಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸೀಮಾಳ ಜೊತೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಲಾರಂಬಿಸಿದರು. ಚಮ್ಮಲ್ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತಾರೋ, ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವರ್ತನೆಯು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸೋಲುವುದೋ, ಆಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿನ ಘಟನೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ತಮಾಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಂಥ ತಮಾಷೆ ತುಂಬಿದ ವೈಫಲ್ಯವೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಗಂಡಸರು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರು ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ತುತ್ತಾಗಬಹುದು.

ಆದರೆ ಚೆತ್ತ ವಿನ ಪುರುಷತ್ವದ ಶೈಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಚಮ್ಮಲ್ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಬಹುದು, ತಮಾಷೆಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಯಾರಾದರೂ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ಆತ ಒಬ್ಬ ವಿದೂಷಕನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೆ, ಬೇರೆಯವರ ಮುಜುಗರದ ಬಗ್ಗೆ ನಗುವಂತೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮುಜುಗರ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗಂಡಸಿನ ಜೊತೆ ವೈರ ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕಾರಣವಾದರೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ನಾನು, ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಿತ್ರನಾದ ಬೈಜು, ಒಮ್ಮೆ ತಾನು ಆಗಷ್ಟೇ ನೋಡಿದ ಯಾವುದೋ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಲ್ ನ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಅವನು ಮೊದಲು ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯ ಚಮ್ಮಲ್ ಅನ್ನು ನನಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ತನ್ನ ಜೊತೆಯವರ ಸಂಗಡ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಧಿಕಾರಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವಾಗ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡುವುದು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಯ್ಯುವುದು, ಅದು ಆತನ ಗೆಳೆಯರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಜುಗರ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು.

ನೀವು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅವರು ಮಾತಿಗೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಲೋ ಏನಿದು? ಏನೋ ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಾ? ನಿಂಗೆ ತಲೇಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲಾ?" ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ನಿನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಚುಮ್ಮಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಇನ್ನೂ ತಮಾಷೆಯಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಒಂದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದ, ಅದು ಅವನು ಆಗಷ್ಟೇ ನೋಡಿದ್ದಂಥದ್ದು.

ರಾಜೀವನು ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಸ್ಸು ಹಾದುಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪರಿಚಿತಳಾದ ಹುಡುಗಿ ಇದ್ದಳು. ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅವಳು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕೂಗಿ, “ಲೋ, ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅವನು ತಲೆ ಎತ್ತಿ, ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಫುಟ್‌ಪಾತ್ ಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. (ನಗುತ್ತಾನೆ) ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ಅವನಿಗೆ ಗಾಯವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದುವರೆದು ಅವನು ತಾನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಚಮತ್ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ:

ನನಗೆ ಆದ ಚಮತ್ ಒಂದು ಹೀಗಿದೆ ನೋಡಿ. ನಾನೊಂದು ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಸ್ ಬಂದಾಗ ಕೈ ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ನಾನು ಅದು ನನಗಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಓಡಿ ಹೋದೆ. ಆದರೆ ಎದುರಿಗೆ ಗುಂಡಿ ಬಂತೆಂದು ಅದು ನಿಂತಿತ್ತು. ನಾನು ಇನ್ನೇನು ಹತ್ತಿರವಾದೆ ಎನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದು ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವರು, ಹಿಂದಿನ ಬಸ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಚಮತ್. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಿನ ಚೌಕದವರೆಗೂ ನಡೆದೇ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ಬಸ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ ಚಮತ್ ಒಂದನ್ನು ನನಗೆ ವಿವರಿಸಿದ. ಅದು ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕ್ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಕುರಿತಾಗಿತ್ತು:

ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನ ಪಕ್ಕ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರಸ್ತೆ. ಸುನೀಶ್ ಒಂದು ಕೈನೇಟಿಕ್ ಹೋಂಡಾ ಬೈಕ್ ಅನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಗೇರ್‌ಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿರುವಿದೆ. ನಾನು ಮತ್ತು

ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಅವನೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಮಿಂಚಬೇಕು (ಚೆತ್) ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅವನು ಕೈಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಬಾರ್ ನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು “ಹಾಯ್” ಅಂದ. ಬೈಕು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಮಗುಚಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಮತ್ ಆಗಿತ್ತು.

ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಎದುರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು ಕೆಲವೊಂದು ರೀತಿಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದು, ಸೈಕಲ್ ಅಥವಾ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕ್ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಬಸ್ ಒಂದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು. ಈ ಕಥೆಗಳು ತಮಾಷೆಯಾಗಿದ್ದು, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಆ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯ ದೈಹಿಕವಾದದ್ದು ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಮಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅದು ಚೆತ್ನನ ವೈಫಲ್ಯ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಿಂಚಬೇಕು ಎಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆಸೆಯಿಂದಾಗಿ, ನೀವು ಮಿತಿಮೀರುವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು, ನಿಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್ನಾರೋ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ; ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಗಿ ಕರೆದ ಹುಡುಗಿಯ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಗೆ ಚಮತ್ ಉಂಟುಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಓಡಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಸಣ್ಣ ಘಟನೆಗಳ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಡುವುದು, ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು, ಮುಂತಾದದ್ದು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡಸರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಆಡುವ ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆಯ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಇರುವ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಚುಡಾಯಿಸುವುದು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ, ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೈಂಗಿಕವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿ ದಾಳಿ ಮಾಡುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರೇಗಿಸುವುದು ಎಂಬಂತಹ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಜಾ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪುರುಷತ್ವದ ಆಚರಣೆಗಳಾಗಿವೆ.²⁸ ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ಹೆಂಗಸರು ಇಂತಹ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಶೈಲಿಯ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಸಂದರ್ಶನವೊಂದರಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಪ್ಲೇಬಾಯ್ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕಾಗಿ ಕುಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವ ಶಿಜೋ, ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ. ತಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೇರೆ ಹುಡುಗರಂತೆ ಕೆಟ್ಟವನಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. ಅವನು ರೇಗಿಸುವುದು ಕೇವಲ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಕಾಲೇಜಿನ ಬಳಿಯ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಚುಡಾಯಿಸುವವನಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಮುಂದುವರೆದು ಅವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ:

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಅದೆಂದರೆ ವಿರುದ್ಧಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಾಸ್ತವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ನಾವು ಅವರನ್ನು ರೇಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅವಳೊಬ್ಬ ಗೆಳತಿ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಳೇನೂ ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಕ ಅಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅವಳಿಗೆ ಬೇಜಾರಾಗುವ ಹಾಗೆ ರೇಗಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಅಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ರೇಗಿಸಬೇಕು. . ನಾನು ನಿಮಗೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಆಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಳು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದಳು. ನಾನು ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅವಳು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸರಿ ನಾನು ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಏನೂ ಹೊಲಸಾಗಿ ಮಾತನಾಡದೆ, ನೀನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯಾ ಎಂಬುದಷ್ಟನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದೆ. ನನಗೆ ನೀನು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತೀಯಾ ಎಂದೂ ಹೇಳಿ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತೇನಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ನಾನು ಖಂಡಿತ ಅವಳನ್ನು ನಾಳೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದೊಂದು ತಮಾಷೆಯ, ಹಾಸ್ಯದ ಮಾತು ಅಷ್ಟೇ. ಅದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಜಾ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನನಗೊಂದು ರೀತಿಯ ತೃಪ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯ ಎಂದೆನಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಅವಳ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಋಣಾತ್ಮಕವಾದುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು

ಯೋಚಿಸುವುದು ಹೀಗೆ.

ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಹುಡುಗಿಯರ “ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸುವ” ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಹುಡುಗಿಯರ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ:

ನೀವು ಜಂಬದಿಂದ ಆಕಾಶ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರೇಗಿಸುವ ಮಾತುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಓಡಾಡಿದರೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಗರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಸುವಂತೆ ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

“ಜಂಬದಿಂದ ಆಕಾಶ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ” ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸು ಹೆಂಗಸನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಹೆಂಗಸಿನ ಲಿಂಗತ್ವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನನ್ನೇ ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದುದೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕತೆಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಲೈಂಗಿಕತೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವುದು. ಉಡುಪಿನ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹೇಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತಿತರ ಬಳಕೆದಾರ ಆವರಣಗಳಂತಹ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೊಡು-ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ ಅಥವಾ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ.

ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ಲೈಂಗಿಕತೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಬಳಕೆದಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಆವರಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ನಿರ್ವಹಿಸುವಿಕೆಯು ನಾರಿತನದ ಕುರಿತಾದ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವ ಸುಂದರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಕುರಿತಾದ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ, ನಾನು ಆ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿರೂಪಕಿಯೂ ಅತಿಥಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ರೂಬಿ ಎಂಬಾಕೆಯ ಪಾತ್ರದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರೂಬಿಯ ಚಲನೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ “ಆಧುನಿಕ”ವಾದದ್ದು (ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಮುಂಬೈನ ರಸ್ತೆಗಳು, ಸಮುದ್ರ ತೀರಗಳು

ಮುಂತಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಿಡುಬಿಡಿಸಾಗಿ
 ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ). ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ,
 ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ “ಆಧುನಿಕತೆ”ಯ ಕೇಂದ್ರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ , ತಾನು ಇನ್ನೂ
 ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರ “ಆಧುನಿಕ”ಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಆತಂಕಗಳು
 ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಆತಂಕಗಳು ಸಮಕಾಲೀನ ಮಲಯಾಳಂ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿರುವ
 ಡಾಲರ್ ಮುಂತಾದ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆ ಚಿತ್ರದ ಹಿರಿಯ, ತುಂಡು ಲಂಗ
 ಧರಿಸಿದ ಮಗಳು ರೂಬಿಯಂಥವಳೇ. ಅವಳು ಸಹ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ಲಬ್ ಗಳಲ್ಲಿ
 ಮುಂತಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಶರೀರದ ಆಧುನಿಕತೆಯು
 ಅತಿಯಾದ ಲೈಂಗಿಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದು ಅಪಾಯಕಾರಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಮಲಯಾಳಂ
 ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ಅನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಆಧುನಿಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಗೆಮ ಅಥವಾ ಗರ್ವವು
 ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. 1980ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕಿಂತ
 ಮೊದಲು ಬಂದ ಮಲಯಾಳಂ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಮೋಹಿನಿಯಂತಹ ಹೆಂಗಸರನ್ನು,
 “ಆಧುನಿಕ”ಳು, ತನ್ನನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತವಳು ಹಾಗೂ ಬಿನ್ನಾಣವನ್ನು ನಟಿಸುವವಳು ಆದ
 ಶ್ರೀಮಂತ, ಮೇಲ್ವಾರ್ತಿಯ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು
 ಎಂಬಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಜೆ. ಗೀತಾ ಅವರು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ (1994). 1980ರ
 ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ವಿದೇಶದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬಂತೆ
 ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕೆ ತರಾವರಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾ, ಕಾರನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾ,
 ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿತ ಅಮೆರಿಕನ್ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ ಪಾತ್ರ ರಚನೆಗೆ
 ಎಂದಿಗೂ ಕೂಡ, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಂದ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಲಸೆಗೆ
 ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಪರ್ಶಿಯಾದ ಕೊಲ್ಲಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು
 ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಅಧಃಪತನದ ಸಂಕಥನಗಳು
 ಯಾವತ್ತೂ ಕೂಡ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾ ಅಥವಾ ಬೆಹರೀನ್ ಅಥವಾ ಕುವೈಟ್ ದೇಶಗಳಿಗೆ
 ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಲಸೆಯ ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾದಿಯರು,
 ಸೇವಕಿಯರು ಅಥವಾ ಗುಮಾಸ್ತೆಯರು ಮುಂತಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಭಾರತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು
 ಬಿಗಿಯಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಚಲನವಲನ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ
 ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ರೂಬಿ, ಕಮಲ, ಸೋಫಿಯಾ
 ಮುಂತಾದ ಚಾನೆಲ್ ಐದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿದೇಶದಿಂದ ವಾಪಸ್ಸಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ

ಪಾತ್ರವು ಒಂದು ಅಣಕು ಮಾದರಿ ಆದಂತೆ, ಇವು ಆಗಿಲ್ಲ. ಚಾನೆಲ್ ಐದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅವರನ್ನೊಬ್ಬ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೀಕರಣಗೊಂಡ, ಪಾತ್ರಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಸತತವಾಗಿ, “ಆಧುನಿಕ” ಗರ್ವ ತುಂಬಿದ ಹುಡುಗಿಯರಾಗಿದ್ದವರು, ಕೊನೆಗೆ ವಿನಯ ಗಂಭೀರೆಯರಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಫ್ಯಾಷನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಪೊಲೀಸರಂತೆ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು, ಬಲವಂತವಾಗಿ “ಆಧುನಿಕ” ಗಂಭೀರೆಯಾಗುವ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾಲೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಎಂಟು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ದಾಟಿ, ರಸ್ತೆಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾದರೆ, ಗೋಡೆಗಳ ತುಂಬಾ ಕಿಲ್ಲರ್ ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟುಗಳು, ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ನೀಕರ್ ಶೂಗಳು, ವೆಸ್ಪಾ ಸ್ಕೂಟರ್ ಗಳು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತರಬೇತಿ ತರಗತಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಜಾಹಿರಾತುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕಾಲೇಜಿನ ತಿರುಗು ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ನಂತರ ಫ್ಯಾಷನ್ ಅನ್ನು ದೂರ ಇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹುಡುಗರು ಜೀನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಸ್ನೀಕರ್ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ವಿರೋಧ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಫ್ಯಾಷನ್ ಮಾದರಿಯ ಉಡುಪುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ನಿಷೇಧವಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ಗಂಡು ಹುಡುಗರು, ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಉಡುಪುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿಪರೀತ ಕಾಟ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಗೂಂಡಾಗಿರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇನಾದರೂ ಚೂಡಿದಾರ್ ಅಥವಾ ಪಾವಡ ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಲಂಗವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹುಡುಗರಿಗೆ “ಆಧುನಿಕ” ಹುಡುಗಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ನಾವು ವಿಲಾಸೀ ಹುಡುಗನೆಂದು ಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವ ಶಿಜೋನ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗೋಣ.

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತು ಲೈಂಗಿಕೀಕೃತ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆತ ಕೊಂಚ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತ, “ಆಧುನಿಕ” ಹುಡುಗಿಯರು ತುಂಬಾ ತಮ್ಮ ಮಾತೇ ನಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಹಂಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಆತ ತಾನೇ ಹುಡುಗಿಯರಿಂದ ಚುಡಾವಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಕಥೆ ನಡೆದ ಸ್ಥಳವು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ, ಹೆಚ್ಚು

ಶ್ರೀಮಂತರ ಕಾಲೇಜು ಆಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯರು “ಆಧುನಿಕ” ಆಗಿದ್ದರಂತೆ:

ನೋಡಿ ನಾನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುವನಂತಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು, ತಿಳಿಯಿತೇ? ಹೌದು.... ನಾನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ನಾನು ನನ್ನ (ಪ್ಯಾಂಟಿನ) ಎರಡು ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಯಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನಾನು ನಡೆಯುವುದು ಹಾಗೇನೆ. ಅದೊಂದು ಸೊಗಸುಗಾರಿಕೆ. ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಹುಡುಗಿಯರು ನಗುನಗುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದಳು, “ಪಾಪ ಅವನನ್ನು ನೋಡು ಇನ್ನೇನು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾನೇನೋ! ಅದಕ್ಕೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಎರಡು ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇನಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ, ಅದು ಚೆತ್ ಶೈಲಿ ಎಂದೇ ? ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಅದು ಚೆತ್ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಮೂರ್ಖರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಜೀನ್ಸ್ ಇದ್ದ ಹಾಗಿದೆ”. ನನಗೆ ಆಘಾತವಾಯಿತು. ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ, ಕೋಪದಿಂದ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಾನು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದೆ. “ನೋಡು ಅವನು ಹೇಗೆ ಸೆಟಗೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” (ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಹೇಳಿದರು). ನಾನು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದೆ “ ಮೋಳೇ (ಮಗಳೇ), ನಾನು ತುಂಬಾ ಜನರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತೀಯಾ?” ಈ ಹುಡುಗಿಯರು ತುಂಬಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ನೋಡಿ”

ಇಲ್ಲಿ, ಶಿಜೋ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಸಂಕಥನದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಕೆಳಗಿನ ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದ, ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲದ, ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಾವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ಎಂಬುದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗಗಳಿಂದ ಬಂದ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿಯಾಗಿರುವ “ಆಧುನಿಕ” ಹುಡುಗಿಯರ ಜೊತೆಯ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು. ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಕೆಳ-ವರ್ಗ, ಕೆಳ-ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನು ನವೀನ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ, ಮೇಲ್ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗಿಯೊಂದಿಗೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಪರಸ್ಪರ ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ತಿಕ್ಕಾಟಗಳ ಹುಸಿ ಹೋರಾಟದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಈ ಸಂಕಥನವು ಆಧರಿಸಿದ್ದು, ಇವು ತರುಣರಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ (ರೊವೆನಾ 2002).

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಕೆಲವೊಂದು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಹುಡುಗಿಯರು ತುಂಡು ಲಂಗ ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೇರಳದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ತಿರುವನಂತಪುರ) ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, 'ಅವರಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತರು, ಕೊಲ್ಲಿ ದೇಶಗಳಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಹುಡುಗಿಯರು' ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವೇನೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಜನ ಹುಡುಗಿಯರು ಎಂದೂ ಕೊಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಬಂಧಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ವೀಸಾ ಪರವಾನಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲದವರು ಕೊಲ್ಲಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತುಂಡು ಲಂಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೊಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಬಂದವರಲ್ಲ. ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕೊಲ್ಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಇರಬಹುದು, ಆದರೂ ಅವರ ಶರೀರಗಳು ಮಾತ್ರ "ವಿದೇಶಿ" ಎಂಬ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದ್ದು, ಈ ರೀತಿಯ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿರಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಸಡಿಲವಾಗಿರುವುದು ಎಂಬ, ಪಶ್ಚಿಮದ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಹೆಂಗಸಿನ ಮೇಲೂ ಹೇರಲಾಗುತ್ತದೆ (ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಅನೇಕ ಹೆಂಗಸರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬುರ್ಖಾ ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಓಡಾಟದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯಾದರೂ, ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ). ವರ್ಗ ದ್ವಂದ್ವ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣ, ಹಳ್ಳಿಯ ನಡುವೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಅಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು, ಹೇಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶರೀರದ ಸುತ್ತಲೂ ಆರೋಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಬಯಲಿಗಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಈ ಉದಾಹರಣೆಯು "ಆಧುನಿಕ" ಮತ್ತು ಗಂಭೀರ ಎಂಬುದರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಈ ಪರಿಧಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ "ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕ" ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು -ಎಂದರೆ "ಗಂಭೀರ" ಮತ್ತು "ಸಂಪ್ರದಾಯಶೀಲ ನಾಡನ್" ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಕೂಡ ಬೇರೆಯವರ ಕಣ್ಣಾವಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆ ಬಸ್ ಪ್ರಯಾಣದ ದೂರದಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬೀನಾ ಮತ್ತು ಲೇನಾ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಆಪ್ತಗಳತಿಯರಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ತಂದೆಯರು ಮೀನುಗಾರರಾಗಿದ್ದು, ಅವರು

ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳ-ಜಾತಿಯ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನದ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿದ್ದ
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿ, ದೈನಂದಿನ
 ಮಾತುಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು “ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ” ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಂದು
 ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಂಗಡಣೆಯು ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಮಾಡಿರುವ ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿದ್ದು ಜಾತಿ
 ಶ್ರೇಣೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಗಿನ ವಿಭಾಗದ
 ಸಮುದಾಯಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ
 ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಆ ವಿಂಗಡಣೆಯು ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.
 ತಮ್ಮನ್ನು ಅಂಚೆಗೆ ತಳ್ಳಿರುವುದರ ಕುರಿತು ಅತೀವವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅವರು,
 ತಾವು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬರುವ ಒಳನಾಡಿಗೂ/ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಗೂ- ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶ-ಮತ್ತು
 ನಗರಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ಆಳವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಕುರಿತು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.
 ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾವಡ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇ
 ಹೊರತು ದುಬಾರಿಯಾದ ಚೂಡಿದಾರನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಕರುಣಾಮಯಿಗಳಾದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ-ಗೌರವಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಇರಲು
 ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಪವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಕಾಲೇಜು ಎಂಬುದು
 ಕಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೂ ಭಯಪಡಿಸುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೂ ಸಹ ಅವರು ಹೇಗೋ ಏನೋ ತಮ್ಮ
 ಹಳ್ಳಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಆಗಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಶಿಷ್ಯವೇತನದ
 ಹಣದಿಂದ ಒಂದು ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು, ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಕೊಳ್ಳಲು ವೆಚ್ಚ
 ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದಷ್ಟು ಖುಷಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ
 ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
 ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೀನಾ, ತಾನು ಮತ್ತು ಇತರರು, “ಕೆಟ್ಟ ಹುಡುಗರು” ಎಂದು
 ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಂಪು ಒಡ್ಡುವ ಬೆದರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆ ಕೆಟ್ಟ ಹುಡುಗರ
 ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಜನರಿದ್ದು, ಅವರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷವೇ ದಂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಬೀನಾ
 ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಹೇಳುವಂತೆ “ಚಿತ್ -ಶೈಲಿ”ಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು²⁹. ಅವರು ನಗರಕ್ಕೆ
 ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಬಳಿ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕ್ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರು
 ಕಾಲೇಜಿನ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ತರಲೆ
 ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಮಧ್ಯಮ
 ವರ್ಗದ, ಪಟ್ಟಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಇಳವ ಜಾತಿಯ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದು, ಅವರಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು

ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗದ, ಸ್ವಯಂ ಸಮರ್ಥನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹಾಗೂ ಬಳಕೆದಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತುತ್ತಾದ ಪುರುಷತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬೀನಾ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದ, ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಗೌರವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು, ಸರಳವಾದ, ವಿನಯಶೀಲವಾದ ಪುರುಷತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಪಾವಮ್ (ಬಡಪಾಯಿಗಳು) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು.³⁰

ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸುಮಾರು 2 ಗಂಟೆಗೆ ಬಸ್ ಹಿಡಿಯಲು ವಾಪಸ್ ಹೊರಟಿದ್ದ ಬೀನಾ ಮತ್ತು ಲೇನಾ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಭೇಟಿಯಾದೆ. ತರಗತಿಗೆ ಚಕ್ರರ್ ಹೊಡೆದಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರನ್ನು ರೇಗಿಸುತ್ತ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಏನನ್ನಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಬೀನಾ ಕೂಡಲೇ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಲಹರಿಗೆ ಹೊರಳಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ತನಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಸಾಕಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಪ್ರಯಾಣ ದೀರ್ಘವಾದದ್ದು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾವು ಮನೆ ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಲಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದು ಎಂದು ಅವಳು ದೂರಿದಳು. ಪ್ರತಿದಿನ ತಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಷ್ಟೇ ಅವಳ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. ಶಿಕ್ಷಕರು ತರಗತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿರುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಾಟದ ಸಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ. ಆಗ ಬೀನಾ ಮತ್ತು ಲೇನಾ ಕಿಟಕಿಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆ “ಕೆಟ್ಟ ಹುಡುಗರ” ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸದಸ್ಯನೊಬ್ಬನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾ ಅವರೇಕೆ ಪ್ರಕಟಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬೆಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದ. ತರಗತಿ ಎಂದರೆ ಇದು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಯೇ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕೆಂದ ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿದ. ಬೀನಾ ಹೇಳುವಂತೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕಿಟಕಿಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಅವಳು ತನ್ನ ಡೆಸ್ಕ್ ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಳು. ನಾನೇಕೆ ಅವನಿಗೆ ಗೌರವ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ಕಹಿಯಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಅವಳು ‘ನಾನು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ದೂರನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದಳು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಈ ದಿನ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಳು.³¹

ಆ ಗಂಡು ಸಹಪಾಠಿಯೂ ಖಾಸಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಜಾಗವಾದ ಮನೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಖಾಸಗಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚಿನ್ನೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಬೀನಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕದಿಂದ ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳುವ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಆಕೆ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಯಾಗುವುದನ್ನು ಸಹ ವಿರೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳೆಂದರೆ ಶೋಭಾ. ಅನೇಕರಂತೆ ಅವಳು ಸಹ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಡವರಾದ ಇಳವ ರೈತ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ತರಗತಿಯ “ನೃತ್ಯಗಾತಿ” ಆದ ಅವಳು ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ, ಭರತನಾಟ್ಯದ ನೃತ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಶೃಂಗಾರ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದೇ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾವಡ ಧರಿಸಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವಳು ಮಾತ್ರ ಚೂಡಿದಾರ್ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶೋಭಾ ಸಹ ಗಂಭೀರ ಪಾತ್ರವನ್ನೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಆಕೆ ಗಂಡು ಹುಡುಗರ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೆ ಸತತವಾಗಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ನಾನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಹದಗೆಟ್ಟಿತ್ತು; ಒಮ್ಮೆ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ. ಆಗ ಅವಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದೂರನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದಳು. ಈ ರೀತಿಯ ವರ್ತನೆಯು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅನೇಕ ಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಬಹುತೇಕ ತರುಣಿಯರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನೇ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಳು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು “ಹುಡುಗರು ಇರುವುದೇ ಹಾಗೆ”. ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಲಿ, ಇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಾಗಲಿ, ಹುಡುಗರನ್ನು ನೀವು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಆಗಲೂ ಅವರು ಶೋಭಾ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶೋಭಾ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಧವೆತಾಯಿ ಮತ್ತು ಸೋದರಿಯೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಅವಳ ಶೈಲಿ, ದೇಹ ಇವುಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅವಳ

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವ ಹಣದೊಂದಿಗೆ ತಳುಕು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಜಂಬು, ಅವಳು ದುರಹಂಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು “ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕ”- ಎಂಬ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅವಳು ಚೂಡಿದಾರ್ ಧರಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಭರತನಾಟ್ಯಂ ಅನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು (ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಗಂಭೀರ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ತರುಣಿಯ ಸಂಕೇತ) ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವಳು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವಳು ಎಂದೂ ಕೇರಳದ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ದೇಹ, ಒಂದು ವಿದೇಶ ಪ್ರಯಾಣದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಯಾಣವು ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗದ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ಈ ಉದಾಹರಣೆಯು ಗಂಭೀರ ಆಧುನಿಕ ಎಂಬ ಅವರಣವೂ ಹೇಗೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. “ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ” ಮತ್ತು “ಆಧುನಿಕತೆಯ” ನಡುವಿನ ಚಂಚಲವಾದ ಗಡಿರೇಖೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳೀಯತೆಯು ಅಚ್ಚೊತ್ತುವುದರತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಆಧುನಿಕ” ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಹುಡುಗಿಯರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ/ನಾಡು ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡುತ್ತೇನೆ. ಫ್ಯಾಷನ್ ಮತ್ತು ಮಜಾ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು “ಆಧುನಿಕ” ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ/ನಾಡು ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ನಡುವಿನ ಘರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇರಳದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯಾಪಾರವು ಲಾಭ ಗಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್‌ಗಳು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಯಾವುದೇ ಯುವಜನರ ಅಥವಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ನಡೆಯುವವರೆಗೂ, ಫ್ಯಾಷನ್ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಆಚರಣೆಯು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಎಳೆಯ ತರುಣಿಯರ ಹೆಣ್ಣುತನ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪುನರ್ ನಿರೂಪಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೆ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ತಿರುವನಂತಪುರದಲ್ಲಿ 1994ರ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲಾಯಿತು.

ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸಲಾದ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೂ ಒಂದು. ವಿಶ್ವ ಮಲಯಾಳಿ ಒಕ್ಕೂಟದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು

ನಡೆದು ಇದರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಾಕೆಯು, ಅಬುಧಾಬಿ, ಲಂಡನ್, ಚಿಕಾಗೋ, ಹ್ಯೂಸ್ಟನ್, ತಿರುವನಂತಪುರಂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬರುವ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ವಿಜೇತರೊಂದಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಸುತ್ತಿನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಾಗಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಕೇರಳವು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ವಲಸಿಗೆ ಜನತೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ನಾಯರ್ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ, ಮಹಾರಾಜರ ಕುಟುಂಬದ ಅರಮನೆಯ ಬೃಹತ್ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅನ್ವರ್ಥಕವಾಗಿ ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಾಯರ್ ಪ್ರಭಾವವಿರುವ ಕೇರಳ ನಾರಿತ್ವದ ಪಾರಮ್ಯವೊಂದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿತು. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿದ್ದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸುತ್ತುಗಳಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸುತ್ತಿಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಉಡುಪಿನ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಉದ್ದ ಲಂಗ, ಕುಪ್ಪುಸದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೀರೆಯನ್ನು- ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಜರಿ ಅಂಚಿರುವ ಬಿಳಿಯ ಹತ್ತಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಸೀರೆಯನ್ನು- ಉಡಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಮೂರನೆಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಾಯರ್ ಹೆಂಗಸರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಧರಿಸುವ ಸೀರೆಯನ್ನೇ ಹೋಲುವ ಎರಡು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮುಂಡು-ನೆಯಾರ್ತುಮ್ ಎಂಬ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಒಬ್ಬ ಸ್ಥಳೀಯ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಕೇರಳದ ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ, ಕಾವ್ಯ, ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೂರನೆಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂಡು -ನೆಯಾರ್ತುಮ್ ಅನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೀಪವನ್ನು ಕಂಬವನ್ನು(ವಿಳಕ್ಕು)) ಕೇರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹುಷಾರಾಗಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ತಂದಿರಿಸಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು.(ಒಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಧಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, “ಅದು ಬಹಳ ಭಾರವಾಗಿತ್ತು”.) ನಾಯರ್ ಗಳ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಹೆಣ್ಣು ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಇದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಗೀತಾ ಎಂಬ ತರುಣಿ ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದರು:

ಆಯಿತು, ಇದೇ ತಾನೇ ಅವರ ಚಿಂತನೆ, ಆಕೆ ಕೇರಳದ ಹುಡುಗಿ ಅಂತ ಕಾಣಬೇಕು... ಅಂದರೆ ನಾಯರ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ. ಜನರು ಇವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯವರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಬಡತನ ಇರುವ ಕೆಳಗಿನ

ಶ್ರೇಣಿ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾವಡ, ಕುಪ್ಪುಸ, ಉದ್ದವಾದ ಜಡೆಯ ಮಾದರಿ. ನಿಮಗೆ ಈ ಚಿತ್ರಣ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಇದು ಇರುವುದೇ ಹೀಗೆ. ಇದೇ ನಾಯರ್ ವರ್ಗ.

ಸಂಘಟನಾಕಾರರು ಏನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಗೀತಾ, ಕೇರಳವನ್ನು ಮಧ್ಯಮ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇರಿದ ನಾಯರ್ ಸಮುದಾಯದ ಜೊತೆ ಹೊಂದಿಸಿದರು. ಉದ್ದವಾದ ಕೂದಲು ಮತ್ತು ಪಾವಡ ಇದರ ಜೊತೆಗೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಾಯರ್ ನಾರಿತ್ವವೊಂದನ್ನು ಸವಿನೆನಪಿನ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು ಮೇಲ್ಜಾತಿ ನಾಯರ್ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಶಾಲ ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆ ಇರಲಿ, ವಿಶ್ವ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ವಿಜೇತಳಾದ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ, ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮಿಸ್ ಕೇರಳಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಇರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವ ವಲಸಿಗ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೇರಳೀಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಿಗೆ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಮಾನಳಷ್ಟೇ ಆಗುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೇರಳದ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಸಮಾನವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಜಾಗತಿಕ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯತೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತದೆ. ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ತನ್ನ ಉಡುಪು, ಆಚಾರ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಹೆಣ್ಣು ಎಂದೇ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಎಂಬ ಈ ಅಭಿಯಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯತೆಯನ್ನು ಬರೆದು, “ನಾಡು” ಮತ್ತು “ಸ್ಥಳೀಯತೆ” ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವಂಥದ್ದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವಂಥದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಶರೀರವನ್ನು ವಸ್ತುವಾಗಿಸುವ, ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಸರಕಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ; ಇಲ್ಲಿ ಶರೀರವೆಂದರೆ, ಗಂಡಾಳ್ಳಿಕೆಯ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಪುರುಷ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಕೊರೆದಿಟ್ಟಿರುವಂಥದ್ದು. ಆದರೆ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಫಲ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಯಿತು. ಹೀಗೇಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನಾವು ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಂರಚನೆಯಿಂದ ಅದರ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಅಂಶಗಳತ್ತ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಪದಶಃವಾಗಿ ಅಥವಾ ರೂಪಕಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಲಿಂಗತ್ವ ಅಸ್ಮಿತೆಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಎನ್ನಬಹುದು. ಜ್ಯೂಡಿತ್ ಬಟ್ಟರ್ ಅವರು

ಲಿಂಗತ್ವ ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ವಾಸ್ತವ ಆದರೆ ದುರ್ಬಲ ಸಂರಚನೆ ಎಂಬ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭಗ್ನತೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಎಂದರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯ ವೈಫಲ್ಯ (1990). ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯ ಶರೀರವು ಕೇವಲ ಕೊರೆದಿಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸರಕೀಕರಣಗೊಂಡಿರುವುದಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅದು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದದ್ದು, ಪಾತ್ರ ಧರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಎಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತಿರುವನಂತಪುರದ ಮಿಸ್ ಕೇರಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಲಿಂಗತ್ವ ಅಸ್ಮಿತೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಅಪಸ್ವರಗಳು ಕೇಳಿಬಂದವು. ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ. ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಹತ್ತು ಜನ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಕೂಡ ಕೇರಳದ ಚರಿತ್ರೆ, ಕಾವ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರು. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ- ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತರಗಳು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಮಯವಾಗಿದ್ದ ಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ತೀವ್ರವಾದದ್ದು ಮೂರನೆಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೀಪವನ್ನು ತಂದು, ಅದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಉರಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವವರತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೇರಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು “ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ನಗುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ರೇಗಿಸುತ್ತ “ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವೇಕೆ ಬಂದಿರಿ” ಎಂದೋ “ಹುಡುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು” ಎಂದೋ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಮಾನದಂಡಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ವಿನೋದಮಯವಾಗಿ ಬಯಲಾಯಿತು.

ನಾನು ಗೀತಾಳನ್ನು ಅವಳ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದು:

ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಕೇರಳ ಎಂದರೆ ಇದು. ನಮಗೆ ಕೇರಳದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಹುಡುಗಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಎದ್ದು ಹಾಗೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬಲ್ಲಂಥವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ... ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಇದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ರೂಪದರ್ಶಿಗಳಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು

ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದು ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಬೇರೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಂತೆ ಎಂದೇ ಇವರೆಲ್ಲ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸುಲಭವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂದೇ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರೇನೋ. ಎಂದರೆ, 'ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಿಸ್ ಕೊಯಂಬತ್ತೂರು, ಮಿಸ್ ಎರ್ನಾಕುಲಂ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲೂ ನಟಿಸಿದ್ದಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಪಾವಡವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಬಂದರು.

ಗೀತಾಳ ಪ್ರಕಾರ ಸಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪದ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸಾಮ್ಯತೆ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸ್ವರೂಪವು ನಟನೆ, ರೂಪದರ್ಶಿಯಾಗುವುದು, ಫ್ಯಾಷನ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳ ಗುಚ್ಛದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಅದು, ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಡೆಮೊಕ್ರಟಿಕ್ ವುಮೆನ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಗೆ ಸೇರಿದ ಬೃಂದಾ ಕಾರಟ್ ಅವರು ವರ್ಣಿಸುವಂತೆ, ಆಧುನಿಕ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ ನಾರಿಯರ ಬಳಕೆದಾರ ಆವರಣವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಜನ ಹುಡುಗಿಯರು, ಎಂದರೆ ಆಧುನಿಕ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಮಿಸ್ ಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಾದಂತಹ ಪ್ರಚಾರದ ಸ್ವರೂಪ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ತಿರುಳು ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆ ಮತ್ತು ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದು ಪಾವಡವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು ಕೂಡ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು, ಮತ್ತಿತರ ಆಧುನಿಕ ಶಾರೀರಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕೇರಳದ ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ, ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ವೈರುಧ್ಯವೇ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವೈಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ಗೀತಾ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಅತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಅದು ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹುಡುಗಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಾರಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿತು.³² ಗೀತಾ ಮುಂದುವರೆದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“ನಾನು ನಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ಜನರೂ ಸಹ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ದೂಷಿಸಲಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಆ ಮಲಯಾಳಂ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಭಾಷೆ

ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅವರನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತೀರಾ? ಕೆಲವೊಂದು ಮಲಯಾಳಂ ಪದಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿವೆ.

ನೀವು ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇದೂ ಸಹ.”

ಆಕೆ ಗಂಡಾಳ್ವಿಕೆಯ ಎರಡು ರಚನೆಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ವಸಾಹತೋತ್ತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಧುನಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಅದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ನಡುವಿನ ಯುಗಳದಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು- ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಳಕೆದಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಗುರಿ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬಳಕೆದಾರ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಈ ಎರಡನೆಯ ಪಿತ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂರಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಪರಸ್ಪರ ಬೀಳುವುದರ ನಡುವೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ, ಅದು ಬಳಕೆದಾರ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಆಗಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ಗೀತಾ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾಳೆ.:

“ಅವರು ಫ್ಯಾಷನ್ ಕೆಟ್ಟದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗಿಯರು ಪಾವಡ, ಸೀರೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತೊಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಫ್ಯಾಷನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದೇನಿದೆ? ನಾನು ಫ್ಯಾಷನ್ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿ ಎಂದೇನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿಯರಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಫ್ಯಾಷನ್ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗ” ಎಂದು. ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿನೋದದ ಸಂಗತಿ ಅಷ್ಟೇ, ಅದು ವಿನೋದದ ವಿಷಯ.”

ಫ್ಯಾಷನ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಖುಷಿಯನ್ನು, ಅದನ್ನು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೂಷಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಪರಿಹಾರವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ; ಒಂದು ಕಡೆ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅದನ್ನು, ಈ ರೀತಿಯ ಖುಷಿಯು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ, ಇದೊಂದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರೇರಿತವಾದ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಬಳಕೆದಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಲೆ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸುವ

ಬಂಡವಾಳವಾದದ ಟೀಕಾಕಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಸರಕೀಕರಣಗೊಳಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವು ಸ್ಥಳೀಯತೆಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗತ್ವ ಅಸ್ಮಿತೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವೈಫಲ್ಯ ಉಂಟಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ತರುಣಿಯರ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಸರಕುಗಳಾದ ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯ/ ಆಧುನಿಕತೆ ಮತ್ತು ಭಾರತ /ಪಶ್ಚಿಮ ಇವುಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಆವರಿಣೀಕೃತವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸಂಘರ್ಷದ ಮೇಲೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

“ಮಜಾ” ಮಾಡುವುದರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಆನಂದ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ವಿರಾಮ, ಈ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಹೊಸ ಜಾಗತೀಕರಣದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಮತ್ತು ಹುಡುಗರು ಹೊಂದಿರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಮಸೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೀಗ ಚೆತ್ತ್ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗೋಣ. ಇದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೆಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಜಾ ಮಾಡುವ ಬಳಕೆದಾರ ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪುರುಷತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು. ಗೀತಾ “ಖುಷಿ” ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಆಕೆಗಿರುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ತಿಣುಕಾಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ. ಆಗ ಈ ಎರಡು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬಹಳ ವಿಭಿನ್ನವಾಗುವಂತಹ ದೇಶ, ಕಾಲದ ಜಾಲವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚೆತ್ತ್ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದವನು, ಅದು ಇಂದು ಮತ್ತು ಈ ಹೊತ್ತು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಹೊರೆ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬ ಬಿಯರ್ ಹೀರುತ್ತಾ, ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕ್ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಜೀನ್ಸ್ ಧರಿಸಿರುವ, ಮಜಾ ಮಾಡುವ ಹುಡುಗ. ಇದೊಂದು ಕೆಳ-ಜಾತಿ, ಕೆಳ-ವರ್ಗದ ಪುರುಷತ್ವ ಬಳಕೆದಾರ ಅಸ್ಮಿತೆಯಾಗಿದ್ದು, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಹಂಬಲ ಇದರ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳು. ಆದರೆ “ಆಧುನಿಕ ಮಿಸ್” ಎಂಬುವಳು ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾಳೆ, ರೂಪದರ್ಶಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ, ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ-ಇದು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಕೊನೆಗೂ ಪಳಗಿಸಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹೊರೆ ಇದೆ, ಅದು ಆಧುನಿಕತೆಯಿಂದ ದಾಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ, ಈ ಹುಡುಗಿ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಆವರಣಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು, ಗೌರವ ಮತ್ತು ವಿನಯಶೀಲತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು. ಆಕೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮಜಾ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದು, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು

ಆಧುನಿಕತೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕತೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀತನ ಇವುಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು, ಈ ಹೊಸ ಬಳಕೆದಾರ ಆವರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹಕ್ಕು ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ “ಮಜಾ” ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಗುರುತಿನ ಕೆಳಗೆ ಬರುವ ಮತ್ತು ಬರದಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಂಗಡಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳ-ಜಾತಿ, ಕೆಳ-ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿರುವ ಪುರುಷನಿಗೂ, ಮೇಲ್ಜಾತಿ, ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಮಹಿಳಾ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೂ ಇರುವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಮಾದರಿಕೃತ ಭಿನ್ನತೆಯು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. 1990ರ ದಶಕದ ಮುಖ್ಯ ಸಿನಿಮಾಗಳಾದ ‘ರೋಜಾ’ ಮತ್ತು ‘ಬಾಂಬೆ’ ಇವುಗಳು ಉದಾರೀಕರಣದ ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಹಾಗೂ ಚರ್ಚೆಯ ಮೂಲಕ ಪುನರ್ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಮೇಲ್ಜಾತಿ, ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಪುರುಷನ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ.³³ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆವರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳ-ವರ್ಗ, ಕೆಳ-ಜಾತಿಯ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳ ಖುಷಿಯ ಅನುಭವ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಪ್ರಾತಿನಿಧೀಕರಣದ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿದೆ. ನಾವೀಗ ಬೀನಾ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಗೆಳತಿಯಾದ ಲೇನಾ ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆವರಣದಲ್ಲಿನ ಖುಷಿಯ ಕುರಿತಾದ ಅವರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುಭವಿಸುವ ಖಾಸಗೀಕರಣದ ವಿರುದ್ಧ ಹೇಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಚಲನಚಿತ್ರದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಾನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ಪ್ರಾತಿನಿಧೀಕರಣದ ರಚನೆಗಳ ಬಳಿಗೆ-ಅವು ಲಿಂಗತ್ವ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಬಳಕೆದಾರ ವಿಷಯಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ-ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೆಳ-ಜಾತಿ, ಕೆಳ-ವರ್ಗದ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಸರಕುಗಳ ಬಳಕೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಆಶಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ನೋಡಿರಿ ರೋವೆನಾ 2002). ಅವಳ ಬಳಕೆದಾರ ಪಾತ್ರವನ್ನು, ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಗುರುತಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಆಕೆಯ ಲಿಂಗ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಮೂಲಕ ತೀರಾ ಖಾಸಗಿ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲಾಗಿದೆ; ಆಕೆ ತನಗೆ ಆಧುನಿಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು, ತಾನೊಬ್ಬಳು ಹಕ್ಕಿರುವ ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಎಂದು ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಭದ್ರರಿಗೆ ಅಪಾಯ ಒಡ್ಡುವವಳು ಎಂದು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಆಕೆ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆಚಿಗಿರುವ, ಸದಾಕಾಲ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುವ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಾಳಾದರೂ, ಉದಾರೀಕರಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವಳ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನದಿಂದಾಗಿ, ಅವಳಿಗೆ ಬಳಕೆದಾರ ಅಸ್ಮಿತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಅವಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಸ ಕಕ್ಷೆಯಾದ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಗೆ ಸೇರದೆ, ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯ ಒಳಗೂ ಅಲ್ಲದ, ಹೊರಗೂ ಅಲ್ಲದ ಗಡಿಗಳ ನಡುವಿನ ಅತಂತ್ರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾಳೆ.

ಸಮಾರೋಪ

ಜಾಗತೀಕರಣದ ವಿಸ್ತಾರ ಮತ್ತು ತಲುಪುವಿಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಯುವಜನರ ಬಳಕೆದಾರಿಕೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಒಂದು ಸುಲಭವಾದ ಅಳತೆಗೋಲಾಗಿದೆ. ಕೇರಳದ ತರುಣರು ಹೊಸತಾದ, ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡ ಬಳಕೆದಾರ ಆವರಣಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ, ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ತರುಣ ಫ್ಯಾಷನ್ ಜಾಲದೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು, ಈ ಆವರಣಗಳು ಹೇಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿತನದ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ, ಅವು ತರುಣರಿಗೂ ಮತ್ತು ತರುಣಿಯರಿಗೂ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಆವರಣಗಳು ಹೊಸ ಗ್ರಾಹಕ ಅಸ್ಮಿತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಕೆಳಜಾತಿಯ ತರುಣನನ್ನು ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೂ ಫ್ಯಾಷನ್ನೊಂದಿಗೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಲೈಂಗಿಕತೆ ಹೊಂದಿರುವವಳು, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿರುವವಳು ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವಳು ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿನ ತರುಣರು ಮತ್ತು ತರುಣಿಯರು ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ಪುರುಷತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀತನದ ಲಿಂಗತ್ವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಥರನ್ನಾಗಿಸುವ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಮತ್ತಿತರ ಬಳಕೆದಾರ ಆವರಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ, ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.